

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Denní tichá chvíle - Pomoc při modlitbě

Mnozí lidé přicházejí a ptají se, jak se mají modlit. Odpověď není snadná. Způsobů modlitby je totiž řada. V tradici církve je ale jeden velmi vzácný poklad - Písmo svaté. Nejde jen o text, teologickou disputaci či zbožnou báseň. Jde o slovo samotného Boha. Je to Boží dopis nám, je to zkušenost lidí, kteří s Bohem zažili velké věci, doprovázeli Pána Ježíše, stáli u zrodu církve či zakusili Boží cestu v dějinách Izraele. Proto je velmi dobré učit se modlitbě s textem Písma Svatého. Velkou pomocí může být text na každý den s krátkým komentářem (tzv. "Nedělní liturgie").

Sv. Terezie z Avily nám dává ve svém životopise velice jednoduchou, ale současně velice hlubokou definici vnitřní modlitby: "Podle mého názoru to není nic jiného než prodlévání u přítele, s nímž se setkáváme často a rádi sami, prodléváme u něho, poněvadž víme, že nás má rád." Při modlitbě nejde tedy o velká slova nebo hluboké myšlenky, ale o prodlévání u přítele, který mne přijímá, který mne miluje. Ježíš říká také nám, co řekl svým apoštolům při poslední večeři: "Už vás nenazývám služebníky... nazval jsem vás přáteli." (Jan 15,15) Současně i mne zve: "Zůstaňte v mé lásce." (srv. Jan 15,9)

Jak prakticky postupovat?

1/ Ve svém bytě si vyhledejte tiché místo, kde se dá modlit bez rušení alespoň 20 min. (Mnozí zvolili dokonce sklep nebo půdu, jen aby byli v klidu!)

2/ Zvolte si dobu - nejlépe vždy stejnou - která je pro vaši modlitbu vhodná (mnohdy je nutné si přivstat, aby zbytek rodiny ještě spal...).

3/ Snažte se uvolnit jak tělesně tak duševně. Odložte starosti všedního dne nebo, jestliže vás sužují, odevzdejte je Pánu, aby se on sám o ně postaral a vy jste byli od nich oproštěni.

4/ Snažte se koncentrovat zcela na to, že jste nyní v přítomnosti Boží: Otce, Ježíše, Ducha svatého. **Při tom vám může pomoci to, že např. zavřete oči a představíte si scénu, která je popisována.** Podstatné je, abyste se ztišili a uvědomovali si, že jste nyní na tomto místě v Boží přítomnosti.

5/ Nyní začněte Boha chválit, vzdávejte mu díky za to, co jste právě dnes dostali. Nechte do sebe proudit Boží lásku a darujte mu svou lásku. Pak teprve začněte číst slova Písma, která jsou určena pro daný den. Čtete je několikrát tak,

aby slova do vás pronikla a zapustila kořeny ve vašem srdci. Chápejte slova tak, jako by je k vám nyní zcela osobně mluvil Bůh. Rozvažujte tato slova ve svém srdci jako Maria (Lk 2,19). Jestliže je daný text vzatý z evangelia, představte si scénu, která je tam líčena, vstupte do této scény a "zažijte", co tam Ježíš říká a koná. Nenechte se při tom odvést k přílišnému vzletu ducha - myšlení a intelekt tu nejsou rozhodující. Nechte ve svém srdci působit Pána. Naleznete tak pokoj a sílu, které vyvěrají z jeho přítomnosti.

 nedělní
liturgie

6/ Modlitba může prostě končit v rozhovoru s Ježíšem (nebo Otcem). Můžete připojit i několik přímluv za svou rodinu, přátele, církve...

7/ Na závěr připojte prostý Otčenáš nebo Sláva.

8/ V průběhu dne si připomínejte slova Písma, o nichž jste posledně rozjímali a čerpejte z nich sílu a radost.

Někomu pomáhá, že si vede jakýsi duchovní deník, v němž si krátce zaznamenává svá rozjímání.

Bůh vám chce darovat naplněný život. Nebojte se otevřít své srdce zázraku Boží lásky.

Ke kvalitnímu rozjímání patří také sdílení s ostatními. Bylo by nejlépe sejít se jednou za týden a prorozjímané texty společně otevřít a hledat, co kdo s daným textem prožil. Nejsm si jist, zda je to realizovatelné, ale rozhodně můžete poslat svá rozjímání redakci nebo mně. **P. Michal Němeček**

Zprávy z farnosti

- **Slavnost Všech svatých.** Bohoslužby v den slavnosti Všech svatých se konají:
Beroun - 17.30, Loděnice 18.00, Hýskov 17.00, Sv. Jan 20.00 hodin.
- **Památka Všech věrných zemřelých.** Bohoslužby v den památky Všech věrných zemřelých se konají:
Beroun 17.30, Loděnice 18.00, Chýňava 18.00, Tetín 19.30, Sv. Jan 7.40 hodin
- **Dětská mše svatá ve čtvrtek 3. 11.** a protože je to hned po “dušičkách”, co takhle s dětmi vyrobít malý věneček či svícen, který by se dal odnést na hřbitov a pokud síly, inspirace či schopnosti maminek nestačí, alespoň nakreslit svíčku či ten plamínek, který svítí na památku zesnulých. P. Michal o tomto svátku dětem něco poví.
- **4. listopadu = první pátek v měsíci:** Svátost smíření je možné přijmout v kapli Povýšení sv. Kříže od 16.00 hodin. Po mši sv. v 17.30 hod. následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- Dne 5.11. prosíme o pomoc při brigádě v kostele ve Svatém Janu pod Skalou. Půjde o jednoduché stavební práce, odkopání kanálků, atd.
- **Slavnost Krista - Krále.** V neděli **20. listopadu** prožijeme liturgickou slavnost Krista Krále. Nedělní pořad bohoslužeb zůstane nezměněn.
- **1. neděle adventní:** V **neděli 27. listopadu** vstoupíme do nového církevního roku liturgií 1. neděle adventní. Ke slavnosti si můžete přinést k požehnání své adventní věnce, jež jsou již tradičně krásným symbolem adventní doby.
- **Biblické hodiny:** Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši od 18.30 hodin v budově kaplanky** se scházíme ke společným biblickým hodinám. V letošním roce se seznamujeme s prorokem Jeremiášem. Kdo chce prožívat společenství nad Písmem, je zván a vítán.
- **Farní knihovna otevřena** vždy v neděli v sudém týdnu, tedy **6. 11., 20. 11., atd. od 10.30 do 11.15 hodin** v přízemí fary v Berouně.
- **SBÍRKY: 23. října** proběhla v našich farnostech **sbírka na misie**, při které se vybralo **3.455,- Kč. Všem dárcům posíláme upřímné poděkování!** Další sbírka je plánována na **6. listopadu** a její výtěžek bude určen nana Arcidiecézní charitu.
- **Setkávání maminek na mateřské dovolené:** každou středu v 9 hodin se scházejí v budově kaplanky (ve druhém patře “na půdě”) i s našimi nejmenšími dětmi. Zvány jsou samozřejmě i maminky, které t.č. na mateřské nejsou, s dětmi i bez nich. Kontakt: Gábina Štorkánová tel: 604 282 879.

Z vikariátu

- **Vikariátní konference.** V úterý **15. listopadu** se v Řevnicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše sv., ke které jste zváni, začíná v místním kostele sv. Mořice v 9.00 hodin.
- **Slavnostní mše sv. na hradě Karlštejn 27. listopadu.** O první neděli adventní bude od 14.00 hodin na hradě Karlštejn sloužena u příležitosti výročí smrti Karla IV. slavnostní mše sv. Hlavním celebrantem bude tentokrát opat strahovského kláštera Mons. Michael Josef Pojezdný.

Koncerty v kostelích

- **Nenechte si ujít! 20. listopadu 2005 v 17.30 hod. při nedělní večerní mši v berounském kostele sv. Jakuba a 22. listopadu v 19 hodin při večerní mši ve školní kapli koleje ve sv. Janu pod Skalou zahraje S&G OKTET.** "Hudební doprovod trochu jinak" v podání Jana Brabce (sólová kytara, zpěv), Kamila Lukavského (rytmická kytara, zpěv), Jany Sejvalové (klávesy, zpěv), Karla Chlouby (basová kytara, zpěv), Štěpána Chlouby (bicí) a zpěváků Hany Chloubové, Olgy Šalanské a Ondřeje Hájka. A cože znamená zkratka S a G? Plakátek napovídá dvě biblická nechvalně známá města. Že by příměr? No, přijďte to zjistit sami.
- **Adventní koncert, 1. neděle adventní, 27. 11. 2005 od 15.30 hod.** v kostele sv. Jakuba v Berouně. Adventní chorály a písně provedou pěvci chrámového sboru sv. Jakuba a Lukáš Petřvalský na varhany. Koncert se koná s finanční podporou města Beroun.
- **Hudební festival VOX proběhne v sobotu 5. listopadu 2005 v Praze.** VOX 005 chce přinést české hudební veřejnosti průřez tím nejlepším z tvorby kapel reflektujících poselství evangelia. Volně navazuje na deset ročníků festivalu Vox Clamantis, který se v 90. letech stal známou, kvalitní a žánrově pestrou přehlídkou domácích i zahraničních účinkujících. Hudba prezentovaná na Voxu by měla být vyjádřením svobody uměleckého projevu bez hranic konfesí. **Kdy a kde: sobota 5. 11. 2005 od 14 do 22 hodin**, kulturní dům Vltavská, Bubenská 1, Praha 7 (v sousedství stanice metra C – Vltavská). **Bližší informace**, rezervace vstupenek a předplatné viz www.vox005.signalny.cz, vox005@signalny.cz, 604 263 799.

Skauti

- **Akce Dívčího kmene v roce 2005**
 - **12. 11.** Výprava do Sv. Jana pod Skalou - s sebou KROJ, Sovu a Veverku - každá s sebou alespoň 3 hřbitovní svíčky.
 - **26. 11.** Aquapark (nejspíše v Příbrami)
 - **16. – 17. 12.** polovíkendovka (Vánoční víkendovka s návštěvou 3D kina v Praze)
 - V **lednu** budou jen schůzky
 - V **únoru** jedna víkendovka okolo 22. 2.
 - změny vyhrazeny
 - nepřítomnost prosím vždy oznamujte (*týden, v nejhorším 3 dny před akcí*)
- **Schůzky dívčího oddílu světlušek a Lasiček se konají též v pátek od 16.15 do 18.15 hodin** ve vedlejší klubovně. *Hanýsek*
- **Schůzky skautského oddílu Ocelotů.** Po domluvě s vedoucími a našimi členy se budou schůzky v roce **2005/2006** konat vždy v **pátek od 16.00 do 18.00 hodin** ve **skautské klubovně na faře**. V pátek 23. 9. již proběhlo první setkání; přivítali jsme několik nových členů, adeptů do smečky vlčat.

- ✦ **Snažíme se vzkřísit roverský kmen.** To jsou kluci kterým je 15 a více let. Roverský kmen v našem středisku již existoval a měl v průměru šest členů. Teď jich ve středisku porůznu působí šest až sedm. Z nich dva jsou novopečení čekatelé a ve středisku zastávají funkci pomocných vedoucích, kteří mohou vést krátkodobé akce, jako jsou výpravy nebo konkrétní schůzky, po dohodě s vedoucím. Dohodli se mezi sebou, že se budou scházet ke společným schůzkám prozatím ve středu od 18.00 do 18.30 v klubovně na faře. Nejspíš jednou za čtrnáct dní. Budou mít své vlastní akce, jako výpravy, různé soutěže a závody.
- ✦ Chtěl bych oznámit těm, co ještě nevědí, že **každou středu od 16.00 do 18.00** se ve skautské klubovně, v budově kaplanky, koná schůzka těch nejmenších holčiček, kteří si říkají „Světýlka“ a vedou je naše rangerky, Maruška Stielová a Kristýna Kodrasová. Tento oddíl sdružuje děvčata ve věku 6 až 8 let. První schůzka již proběhla a dětem se moc líbila. Jestli chcete vědět více o programu atd., tak můžete zavolat **Marušce na číslo 606458114**.
- ✦ **Velká rada** se bude konat v pátek **11. listopadu** ve skautské klubovně na faře.
- ✦ **ORJ** proběhne **4. listopadu** v Sokolovně.
- ✦ V sobotu 22. 10. se oddíl „Ocelotů“ vypravil dobýt hrad Křivoklát ležící skryt v hustých lesích Křivoklátska. Počasí nám přálo, a tak cesta příjemně ubíhala. Na hradě nás čekala prohlídka interiéru a hradních sklepení. Velice zajímavé a poučné. Dozvěděli jsme se např., že Křivoklát byl původně loveckým hradem a jeho název je odvozen od nízké křoviny, které se v době jeho vzniku říkalo „*klat*“, čili kleč.
- ✦ V sobotu 22. 10. se naše skautky vypravily na bájný ostroh „Vraní skála“, která leží u obce Zdice. O tom, jak tato výprava proběhla, se možná dočtete někdy příště.
- ✦ Naše středisko je v kontaktu s kladenským střediskem „Orion“. Máme možnost se zúčastňovat jimi pořádaných akcí pro ostatní střediska. V říjnu od 28. do 30. 10. proběhlo roverské klání s názvem „PŘEŽITÍ 05.“ Tato akce byla pořádána právě tímto střediskem. *Petr Čapla*

FARNÍ CHARITA BEROUN

- ✦ **Zprávy z Azylového domu:** Vzhledem k tomu, že od 1. října t.r. došlo ke snížení pracovního úvazku stávající sociální pracovnice Mgr. Vandy Kuběnové, posílila náš kolektiv nová pracovnice Mgr. Barbora Rybářová. Vítejte naši Barunku a přejeme oběma příjemnou spolupráci.
- ✦ **Telefon. spojení do AD:** 311 621 783, mob. 724 216 051
Nové č. mob. vedoucí AD M. Burešové: 724 219 038
Nové č. mob. Mgr. V. Kuběnové: 724 219 039
- ✦ Farní charita prosí o poskytnutí dočasného a levného (do 2500,- Kč / měs.) ubytování asi na tři měsíce pro bývalého klienta AD, který nyní pracuje při úpravách a údržbě církevních objektů v našem vikariátu (Veřejně prospěš. práce pro FCH Beroun). Jde o muže středního věku, abstinenta. Podrob. inf. podá ved. AD-mob. 724 219 038, nebo Mgr. V. Kuběnová- soc. prac. AD-mob. 724 219 039.
- ✦ **JEDNORÁZOVÁ AKCE CVOČ: Arteterapie hrou 5. 11. 2005 9:00-17:00 hod.** Lektor - Zuzana Svobodová. Seminář zaměřený na harmonii, sebepoznání, relaxaci a zlepšení osobní pohody. Nebojte se kreslit a malovat, je to prvotní vyjadřovací schopnost každého člověka. Dříve než člověk uměl mluvit – kreslil. Cena: 300,- Kč na osobu. Počet účastníků: 5-10 osob. Informace: na výše uvedeném čísle nebo na tel: 606409575 (nebo po 20. hodtel: 311611970)

Úspěšný bazárek: Děkujeme vám všem, kdo jste jakýmkoli způsobem podpořili bleší trh, na který vás pozval Křesťanský klub Beroun ve prospěch naší mateřské školky. Díky vaší pomoci se podařilo shromáždit mnoho kvalitního oblečení a hraček, takže nakupující měli z čeho vybírat. Naše zvláštní poděkování patří paní Pondělíčkové, Krejčové, Vávrové a Karbušické, na nichž leželo veškeré břímě časově náročné přípravy a realizace trhu. S radostí můžeme oznámit, že na konto PřístavbaKMŠ bylo po této akci připsáno celkem **9 100,- Kč**.

Tombola pro školku: Další akci, při níž bude příležitost podpořit přístavbu školky, připravuje Křesťanský klub Beroun na konec listopadu. V pátek 25. 11. pořádá na Tetíně předadventní ples. Stejně jako v loňském roce je výtěžek tomboly tohoto plesu určen naší mateřské školce. **Dovolujeme si Vás proto poprosit o pomoc při zajišťování výher do tomboly.** Máte-li doma nějakou novou, ale pro Vás nepotřebnou věc (např. vázu, hrníček, kosmetiku, knihu, ale třeba i láhev vína nebo šišku salámu), prosíme, věnujte ji do tomboly. Dary do tomboly můžete předat kdykoli ve všední den od 6.45 do 16.00 hodin ve školce. Přímo ve školce si budete moci rovněž na tento ples zakoupit vstupenky.

Výkopové práce: V polovině října byly podle plánu zahájeny přípravné výkopové práce pro budoucí přístavbu. Vzhledem k tomu, že se nepřihlásilo dostatek dobrovolníků, bylo nutné tyto práce zadat firmě. Děkujeme těm, kteří svou ochotu pomoci školce tímto způsobem již projevili, jejich ruce budou třeba na další svépomocné práce. Včas se jim ozveme! I nadále hledáme dobrovolné spolupracovníky. Zájemci, hlase se, prosím, ve školce.

Jana Stielová Přípravné práce na "školkové" zahradě. foto av

Můžete-li podpořit Přestavbu školky finančně, uvádíme pro vaši informaci číslo účtu na podporu KMŠ: **019 - 36138389/0800 u České spořitelny Beroun.** *-red-*

Jak již bylo uvedeno výše, i letos vás chceme pozvat na Předadventní ples farností, tentokrát s podtitulem "Duhový". Dovolujeme si k tomu podotknout, že každý "farní ples" je především společenskou událostí a jednou z mála akcí, kde se farnosti setkají mimo kostel. Proto zveme i netančící veřejnost: Přijďte se pobavit, pobýt pospolu. Hrát k tanci i k poslechu bude pražská hudební skupina Firmus, jež je vám možná známá z plesů ADCM. Připravena bude tombola; bude-li bohatá, záleží jen na nás (viz výše). Výtěžek tomboly půjde na konto Podpora KMŠ. O půlnoci navíc proběhne slosování vstupenek, jsou připraveny hodnotné ceny... Vstupenky v ceně 120,- Kč si prosím zakupte předem, abychom měli přehled o tom, jak naplníme sál. (V předprodeji jsou výrazně levnější!) Prodejní místa a podrobnosti **najdete na plakátech.**

- ☞ V neděli 16. 10. proběhla honba za létajícími draky. Ráno se nepohnul ani lísteček. Ale po obědě! Foukat začalo ukázkově, počasí skutečně vyšlo. K-klub v předstihu od tří hodin zkoušel startovní "louku" na Záhrabské nad Vráží. O půl čtvrté jsme se vrátili na místo srazu, ale bohužel jsme se s nikým nesrazili. Na startovní louce zatím vláli nejméně tři draci, vedle dvou "machovců" (na požádání vysvětlíme) se skvěl šestihran s dlouhým ocasem. Vytahoval se, že je nejvyšší, až se Matýskovi vysmekl a málem uletěl. Naštěstí jen málem... Příště prý je lepší dračí louka na protějším kopci, kde nás vyhlíželi další potenciální účastníci. Škoda, že jsme se minuli... **-iv-**

- ☞ Pravidelná setkání **každý čtvrtek od 19⁰⁰ hod. v Berouně na faře v přízemí.** Zveme všechny mladé nejen věkem, kteří chtějí strávit večer u čaje či kávy, ale i s modlitbou a prožitkem blízkosti. Tu a tam společná cesta do přírody, za zábavou a pod. Těšíme se na Vás.
- ☞ **"Kalba!" Dne 3. listopadu** se nám navrátí naše milovaná **Evička Rochlová.** Ale jenom na 14 dní. :- (Už teď plánujeme velký večírek na přivítanou, neboli tzv. kalbu. **Těšíme se!**
Štefan V. Duník
- ☞ **"Kytarovky"** - Obyčejné písničky s kytarou občas leckomu v kostele chybí. Původní termín schůzek byl v neděli v 16⁰⁰ hod. v kaplance v Berouně na faře. Výsledek úsilí bylo možné posoudit a prožít příjemnou mší s rytmickými písněmi každých čtrnáct dní na nedělní večerní mši v Berouně v kostele sv. Jakuba. Bude tomu tak opět? Zveme všechny hudebně zdatné, zkusme to znovu "rozjet"...(602 945 017)
- ☞ **XXV. reprezentační ples ADCM. V sobotu 12. listopadu 2005 v 19.00 hod.** se bude v sále SOU stavebního v Praze - Hrdlořezích konat reprezentační ples. Srdečně zveme všechny, kdo mají rádi dobrou zábavu a tanec. Ples bude zahájen v 17.00 hod. mší svatou.
- ☞ **ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO DÍVKY** od 18 do 25 let **na téma: Maria v roli Panny a Matky (úkol ženy v dnešním světě) s P. Bernardem Slabochem Opraem.** o víkendu 2. – 4. prosince 2005 **na Svaté Hoře** u Příbrami Příjezd: v pátek odpoledne mezi 14-17 hod, ukončení v neděli po obědě. Cena: dobrovolná. **S sebou: Bibli, růženec, hodinky, breviář (kdo má).** Advent = „Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky.“ (Marek 1,3) **Kontakt a přihlášení (prosím, co nejdříve) na adresu: SM. Vincenta Kořínková, Šporkova 12, Praha 1, 118 00 nebo e-mailem: vincenta@boromejky.cz nebo mobil 723 477 525**

Diář Manželského společenství

- ☞ Tak jsme se zase jednou sešli. V Loděnici, zhruba v obsazení 6 rodin, počítám-li "tři necelé". Tedy jsme zase jednou přemýšleli, jak s naším setkáváním naložit. Počáteční rekordní počet zúčastněných mužů (čtyři oproti tradičnímu loňskému vedoucímu pelotonu žen...) nás navnadil na opětné oprášení myšlenky, že manželské společenství bude skutečně pro manžele a manželsko-rodinná témata v duchovním životě. (Oproti předprázdninovým návrhům na společenství všeobecné!) Jak se k tomu postavíte, milí manželé ve farnosti? Shodli jsme se na tom, že je třeba ovšem dát našemu setkávání jakýsi pevný základ. Jaký jiný než modlitbu a četbu z Písma, které má vždy aktuální odpověď na současné problémy. Takže bychom od příště začali krátkým čtením z Písma! Poté, co v tichu necháme text doznít, můžeme nahlas říci, co nás v souvislosti s ním napadlo a oslovilo. Dále je možné pokračovat v rozhovoru o přečteném textu, ale také navázat aktuálním problémem, situací. Čímkoli, o čem

bychom se rádi z ostatními poradili, o co podělili... Poté je důležité vše shrnout v krátké modlitbě. A pak, pokud nebudou všichni utíkat kojit miminka, nastává ta nejočekávanější část večera volný "pokec", nebo třeba odlehčení humornou knížkou, no prostě, jak hostitel chce!

Tedy kde a kdy příště? Za tři týdny od posledního setkání, tedy **9. listopadu ve 20 hodin u Marušky Fukové v Hýskově**. Hostitelka se těší na hojnou účast přátel z farní dovolené :-)! Kdo neznáte adresu, zavolejte na mobilní tel: 602 945 017, kde je možné se domluvit na společné cestě a také získat další informace o společenství.

Zprávy odjinud

Sobota pro manželky na téma Emoce v duchovním životě z hlediska ženy, přednáší Dr. Kateřina Lachmanová. **12. 11. 2005 9.00 - 16.00** hod. Obsahem bude přednáška a sdílení ve skupinkách. Odpoledne bude příležitost ke svátosti smíření a na závěr mše svatá. Občerstvení v poledne bude zajištěno. Na setkání je nutné se předem přihlásit v Centru pro rodinu při Arcibiskupství pražském, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz Pastorační středisko sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6 - Dejvice

Adventní duchovní obnovu pro manželské páry povede biskup Karel Herbst, SDB. Během dne bude příležitost ke svátosti smíření a na závěr mše svatá. **3. 12. 2005 od 9.00 do 15.00** hod. Polední občerstvení bude zajištěno. Na obnovu je nutné se předem přihlásit co nejdříve v Centru pro rodinu při Arcibiskupství pražském, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz, Komunitní centrum sv. Prokopa, V Hůrkách 1292/8, Praha 5 - Nové Butovice.

Společná modlitba za povolání. První pátek v měsíci 4. listopadu se koná v kostele sv. Ludmily v Praze (nám. Míru) adorace za nová povolání ke kněžskému i zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech. Adorační den je vždy zahájen mší svatou v 7.30 hod., po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace; společná adorace od 15.30 hod. Adoraci tentokrát vedou **františkáni, školské sestry OSF a hostem je Mons. Václav Malý** Zakončena bude společným slavením eucharistie od 16.30 hod. Informace na www.volny.cz/kvpzr.

PAMÁTKY VŠECH VĚRNÝCH ZEMŘELÝCH vzpomeneme dne **2. listopadu 2005 v 16.30** hod. při mši svaté, kterou bude celebrovat pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk v bazilice sv. Petra a Pavla na Vyšehradě. Následuje modlitba za zemřelé na vyšehradském Slavíně. K účasti zve Královská kolegiální kapitula sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.

Mše sv. v chrámu Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí na připomenutí stržení Mariánského sloupu dne **3.11.2005 v 18.hod.** Kontakt: Římskokatolická farnost u kostela Matky Boží před Týnem, Celetná 5, Praha 1 - Staré Město, tel.: 222 318 186, 242 222 228, e-mail: dkc@cmail.cz, <http://tynska.farnost.cz> kostel Matky Boží před Týnem Staroměstské nám. , Praha 1

Znovuotevření opravovaného kostela sv. Rocha na Žižkově Opravovaný kostel sv. Rocha na Olšanském náměstí se otevírá veřejnosti. Srdečně Vás všechny zveme na jeho otevření ve čtvrtek 3. listopadu 2005 ve 14 hodin.

Historie Mariánského sloupu a problematika jeho obnovení - přednáška akad. sochaře J. Bradny v rámci farní akademie ve farnosti u kostela Panny Marie Královny Míru ve Lhotce **6. 11. 2005 v 16.30** hod. kostel Panny Marie Královny Míru Praha 4 - Lhotka

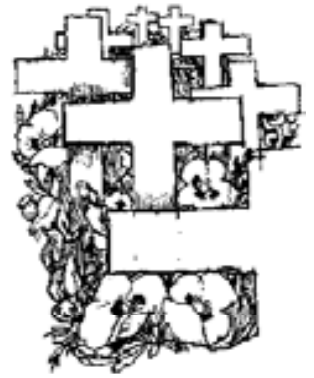
Slavnost církve - Den hledání jednoty v Praze **17. 11. 2005** Na programu jsou vstupy se slovem, tanec, výtvarné prvky, videoprojekce, dětské chvály, přímluvy a další. Ke spolupráci jsou zvány všechny církve, denominace a společenství. Pořádá volné sdružení církví, křesťanských iniciativ a AMM. Kontakt: Petra Šustrová, tel.: 776 116 477, Tomáš Janda, tel.: 220 800 962, 777 854 140 kostel sv. Vojtěcha Kolejní 4, Praha 6 - Dejvice

Podmínky pro získání plnomocných odpustků přivlastnitelných duším v očistci:

V úterý 1. listopadu - *slavnost Všech svatých* - odpoledne a
ve středu 2. listopadu - *Vzpomínka na všechny věrné zemřelé* - po celý den

- je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (*svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce*) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek (*svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce*) denně plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. **-red-**

redakční archiv

Naše pouť na Svatou Horu

Je teplý slunečný den uprostřed babího léta, sobota 8. října.

Šmolkově modré nebe od rána slibuje, že nám, berounským poutníkům na Svatou Horu, bude snad počasí přát i odpoledne; z Berouna vyrážíme ve 13 hodin. I v Příbrami, kam jsme dorazili autobusem asi za hodinu, nám slunce ukazuje přívětivou tvář podzimu a směje se dál na město i na jemu vévodící Svatou Horu. Stromy zbarvené zlatě i nachově, padající listí, jeho zvláštní nahořklá vůně, daleká viditelnost ... Ze Svaté Hory je v průzračném vzduchu vidět hlubošský kostelík a v dálce Plešivec...

Poutní program začíná v ambitech, kde prožíváme s P. Michalem Němečkem společnou modlitbu křížové cesty a promluvy u každého zastavení. Následuje příležitost k svátosti smíření a modlitba růžence v bazilice Nanebevzetí Panny Marie.

Můžeme také vnímat nové ztvárnění liturgického prostoru, které bylo instalováno koncem léta. V neděli 28. srpna tu posvětil kardinál Miloslav Vlk nový oltář a spolu s třemi biskupy požehnal i další zařízení - ambon, procesní kříž, svícny, monstrance i trůn pro milostnou sošku Panny Marie. Autorem oltáře i dalších liturgických předmětů je akademický sochař Otmar Oliva z Velehradu, známý a vynikající umělec, proslulý i v Evropě. Svatá Hora dostala nový liturgický prostor jako dárek ke stému výročí povýšení na papežskou baziliku. Desky oltáře a ambonu z bílého makedonského mramoru spočívají na stylizovaných kmenech vinné révy. Podstavec oltáře je navíc galvanicky postříbřen. Otmaru Olivovi se podařilo zdánlivě nemožné - obdivuhodně vkomponoval vlastní moderní dílo do stylového prostředí baziliky a jejího tradičního pojetí tak, jako by tu nový oltář a další předměty byly od nepaměti. Kovová barva bronzu a stříbra nadto koresponduje se stříbrným původním hlavním oltářem, který kdysi věnovali Svaté Hoře ke slávě Panny Marie březohorští havíři.

Společně se účastníme mše svaté, při níž koncelebruje P. Němeček, následuje zpívaný Svatohorský Zdravas s doprovodem varhan a adorace ve společenství s Pannou Marií svatohorskou.

Když odjíždíme, slunce se sklání k horskému hřbetu nedalekých Brd a brzy zapadne za lesy někde u Rožmitálu... Cestou domů se nad námi zvolna snáší soumrak. V Berouně už za tmy potkáváme děti z naší farnosti s P. Cyrilem Kubánkem; nesou draky a září jim oči. I oni spolu jistě prožili krásný den...

Lidmila Fričová

Pohled na vstup do areálu Svatohorské baziliky. **foto lf**

Akce Ryba

Děti při výrobě draků. foto Cyril Kubánek

Od 7. do 9. října pobývala v domku u fary zvláštní směska dětí. Smečno, Praha, Kladno, Beroun - celkem 15 kluků a holek. Šlo o "setkání Ryba". Ryba byla kdysi znamením prvních křesťanů, bílá ryba na modré vlajce je už pět let znamením křesťanských dětí, které se občas někde sejdou. Akce Ryba vznikla ve Smečně. Pětkrát jsme byli na táboře. Tehdejší nejstarší děti jsou dnes vedoucími. Zpátky k poslednímu setkání: vyrobili jsme draky. Nebyl vítr. Nenašli jsme louku, jen cosi, co se podobalo přístávací plošině pro vrtulník. Byli jsme na vysokém kopci uprostřed lesa. Ryba na suchu. Jeden drak byl asi minutu ve vzduchu. Měli jsme z toho velikou radost. Těšíme se na příště - adventní pouštění draků a zpěvrotátů.

Otec Cyril

Najdete si denně čas na Bibli?

Ano, pak gratulujeme! Většina z nás však bohužel asi ne. Ale pokud vás to trápí a rádi byste začali alespoň s málem, nabízíme nyní několik způsobů ideálních pro dnešní rychlou dobu. Na portálu www.vira.cz je možné objednat si "Citát z Bible na každý den" v rozsahu jedné SMS poslané přímo na váš mobilní telefon a to **ZDARMA**. Pro ty, kdo nevládní počítač, nejsou připojeni na internet a mají o tuto službu zájem, nabízíme zprostředkování na telefonu 602 129 195 (A. Vašků).

Pro vás, kteří si s internetem rozumíte, je vhodná **tato nabídka rozesílaných e-mailů**: Krátké zamyšlení nad biblickým textem, Biblický citát na každý den, či **Nedělní liturgie - Bible na neděli**. Zprávy a bližší informace najdete na www.vira.cz v rubrice - Zaslání e-mailem a Biblické SMS.

Na portálu www.biblenet.cz - Je nabízena služba "**Ranní zamyšlení**" rozesílaná na email, **Bible on line**, kde si můžete vyhledat cokoli v Bibli, a zajímavá je též nabídka "**Bible v mobilu**", pomocí které je možné například hledat biblické citáty ap. na mobilním telefonu se službou WAP.

Abychom nezapomněli na vás, kteří počítač a mobilní telefon nevládníte, nebo máte raději klasický způsob získávání informací -slovem psaným na papíře- máme pro vás též dobrou zprávu. Na stolečku s časopisy v kostele v Berouně najdete v brzké době dvojlisty s názvem "**Nedělní liturgie**", kde je možné si předem přečíst nejen nedělní texty, ale i průvodní slovo k nim a také biblické texty se zamyšlením na celý týden dopředu. (Do některých kostelích, např. v Loděnici už nedělní liturgie "chodí".) *-red-*

Loděnická pouť

Sice je to už více než měsíc, ale na letošní loděnickou pouť ke sv. Václavu opravdu nezapomeneme. Tož také proto, že jsme tentokrát nějak nezvládli "objednat" počasí. Celé dopoledne hustě pršelo, ale naštěstí jsme se alespoň částečně mohli schovat pod stany s občerstvením. To bylo jako tradičně výborné, děkujeme všem kuchařkám, pekařkám ba i pekařům. Také děkujeme paní Ouředníkové, Bálintové, rodině Lukavských a panu Svatošovi st., kteří "pod vedením" kostelnice paní

Atmosféra čistoty a plnosti (zatím té pozemské). av

Šafránkové pomohli zvelebit kostel a zahradu. A samozřejmě děkujeme všem, kteří jste přišli naši pouť podpořit svou přítomností. Při mši svaté to bylo vidět! Kostel zářil čistotou, také díky kobercům a oknům vyčištěným péčí jednoho z farníků. Ale zářil nejen čistotou vnější, ale i vnitřní, dá-li se to o stavbě říci. Duchovní atmosféře otevřela dveře také vznešená hudba, ať už při mši, tak po ní při malém koncertě v podání našich varhanic Pavly Fabianové a Pavly Bočkové. I děti, které na loděnickou pouť přijely spolu s rodiči, měly proč zářit. Velmi se jim líbilo kázáníčko P. Michala šité jim na míru. **Děkujeme ještě jednou! Díky vám jsou slavnostní bohoslužby v Loděnici tak živé a milé!** -iv-

Vloupání ve Svatém Janu

Všem čtenářům farního zpravodaje tímto sdělujeme smutnou zprávu o tom, že v noci ze 2. na 3. října kolem půl druhé hodiny bylo provedeno vloupání do kostela ve Svatém Janě pod Skalou. Hlavní vchodové dveře byly brutální silou odshora rozštípnuty, zámek u mříží násilím otevřen. Při houkání alarmu nebylo v nočním šeru zpozorováno nic podezřelého, patrně proto, že celá akce podle vyjádření policie proběhla během několika vteřin. Vylomených dveří si až ráno všimla paní Dana Dubská ze Sv. Jana, která vloupání oznámila. Z kostela byly ukradeny opět čtyři sošky barokních andělíčků z náhrobku sv. Ivana. Jiné cennosti naštěstí zůstaly během rychlé akce zlodějšů nedotčeny. Poškozené dveře a mříže byly ihned provizorně opraveny, aby šel kostel uzamknout. Přesto jsou barokní dveře do kostela po opakovaném vloupání a dřívější menší nehodě již natolik poškozeny, že bude potřeba zhotovit zcela nové, bezpečnostní, zvnitřku okované. Výroba nových dveří podle předběžných odhadů může stát až 300 000 korun. Hodnota ukradených andělíčků na černém trhu přesahuje 1,2 milionu korun, umělecká škoda však je nevyčíslitelná. Svatojánský kostel tím utrpěl velikou ztrátu a naděje na nalezení andělíčků je téměř mizivá. Zbytek sošek z náhrobku sv. Ivana včetně umělecké rakvičky se světcovými ostatky byly po krádeži z kostela odvezeny a uloženy v bezpečných trezorech. Výroba kopií šesti chybějících sošek s pozlacenými křídly může stát přes 1 milion korun. Po tomto vloupání bylo přistoupeno k velmi důkladné revizi zabezpečení kostela a kritická místa byla ihned lépe zabezpečena. Největší závada byla shledána na velice nedbale vyrobených vchodových mřížích, které šly i po uzamčení snadno roztáhnout a otevřít dokonce pouhýma rukama! Tento konstrukční nedostatek mříží, který bohužel odhalilo až samotné vloupání, byl do několika dnů odstraněn svařovací technikou. Celý objekt bude v dohledné době vybaven sekundárním elektronickým systémem.

Zpráva je to smutná a snažení všech Svatojánek tím dostalo citelnou ránu. Svatojánští farníci si předsevzali učinit vše pro to, aby toto vloupání bylo vloupáním posledním. Svatojánská společnost proto ihned přislíbila uvolnění maximální možné částky až do výše 150 000 Kč na výrobu dveří a na zabezpečovací práce. **J. Ševčík ml.**

Pozor, nová éra vykrádání kostelů!

V posledním měsíci na Berounsku a Karlštejnsku řadí zloději! Osov, několikrát Svatý Jan. Nyní ani kostel sv. Václava v Loděnici nebyl ušetřen "nájezdů". Množné číslo není chybou, mezitím, co píšeme tyto řádky, stále přibývají zprávy o tom, jak stihli nezvaní hosté vysadit vrata a vylomit vchodové dveře kostela v Loděnici hned dvakrát za 5 dní, vloupat se znovu do "Jána", dokonce i do kapličky v Podkozí... Bohužel to vypadá, že pro Berounsko znovu nastává éra vykrádání církevních staveb. **Apelujeme proto na vás všechny!** Je třeba dát rádně najevo, že se o své kostely staráme. V době, kdy nás každou chvilku kolem burcuje nějaký alarm, už se ani neděšíme, nejdeme se podívat a čekáme, až konečně rámus ztichne. Bylo by dobré se přece jen alespoň dojit přesvědčit, zda jde skutečně o vloupání nebo jen o planý poplach, případně upozornit neprodleně kněze či zodpovědnou osobu (kostelníka ap.), že alarm houká. **Lze také bezprostředně volat na číslo 158.**

Zloději jsou dva nebo tři, pohybují se v tmavém Fordu Escort, nejčastější přepadení jsou o víkendech mezi 1 až 5 hodinou ranní. Zřejmě nemají problém napadnout i dvě místa za noc. Přivítáme každou sebemenší informaci. Možná si nyní musíme více všimnout podivných individuí kolem kostelů. No ale především musíme svěřit všechny tyto starosti Pánu v modlitbě a snad i prosit za obrácení duší těchto nočních návštěvníků. *-red-*

OSOBNOSTI NAŠICH FARNOSTÍ

Rozhovor s Benediktem Hudemou

Uplynulo již pár týdnů od doby, kdy jsme se rozloučili s novoknězem P. Peterem Kováčem, který po celý rok konal v naší liteňské farnosti a okolí službu pastoračního asistenta, poté jáhenskou službu a v červnu přijal kněžské svěcení. Není lehké se rozloučit s člověkem, který nám pomáhal poznávat Boží tajemství, navštěvoval naše příbytky, vyučoval naše děti náboženství, nosil Sváté přijímání v nemoci. Za vše jsme mu nesmírně vděční. Od 1. července byl P. Peter přeložen do farnosti Praha-Strašnice, kam odešel poznávat radosti i těžkosti kněžského života. Na jeho místo nastoupil Benedikt Hudema, který přijal jáhenské svěcení letos 3. září. Benedikta jsme přivítali jako jedenáctého jáhna v pořadí. A protože člověk je tvor zvědavý a rád bychom o Benediktovi věděli trochu více, poprosila jsem ho o zodpovězení na pár otázek z jeho života, což s ochotou přijal...

Benedikt mezi "bratry"...

Odkud pocházíte, kde jste se narodil a vyrůstal?

Moji rodiče zůstali už celý život v Praze, i když předchozí generace z maminciny strany přišly za prací z jihu Čech. Narodil jsem se v Praze - Dejvicích a celé své dětství prožil na sídlišti v Praze - Ďáblicích. Tedy „čistokrevný pražák“. Panelový dům mi nijak nevalil, protože jsme celkově bydleli ve slušném prostředí a nedaleko byl i les, který se později stal také místem mých dětských her. Samozřejmě jsem už odmala poznával historické centrum města, které jsem si zamiloval.

Se začátkem studia na vysoké škole začalo i moje osamostatňování a s tím i desetiletý pobyt na Žižkově v Praze 3, konkrétně na faře u sv. Anny, v bývalém karmelitánském klášteře. Společné bydlení s několika dalšími mladými lidmi bylo mým nápadem, coby nadšeného čerstvého konvertity, realizace však nebyla vždycky tak ideální. První zima bez funkčního topení, kdy jsme se těšili na ranní čaj a vyhřátý autobus, v lednici margarín a k tomu chleba. Společná modlitba breviáře, pomoc ve farnostech, hlavně fyzickou prací při opravách kostelů. Hodně věcí jsem tehdy z neznalosti věci asi pokazil, nehledě na moji cholerickou povahu, ale vzpomínám rád a myslím, že i většina těch, kteří tam tehdy bydleli.

Co jste studoval?

Po gymnáziu s výtvarným zaměřením jsem pokračoval ve studiu na UK nejprve jednooborovou filosofii, později přibyla historie s archivnictvím, leč studia jsem po 6 semestrech zanechal. Po několika dalších letech v pracovním procesu jsem se přihlásil k dálkovému studiu na Katolické teologické fakultě, těsně před ukončením jsem byl přijat do semináře. Následoval rok litoměřického konviktu, dále již denní studium, jehož poslední dva roky mi bylo dopřáno strávit v Římě na PULu (Papežská lateránská univerzita), kde jsem také svá základní teologická studia v červnu ukončil.

Kdy a kde jste poprvé ministroval?

Pamatuji si to velice přesně, den po mém křtu 26. prosince roku 1991 v kostele sv. Prokopa v Praze na Žižkově. Těšil jsem se na chvíli, až budu moci poprvé stát u oltáře Páně. Dodnes

vzpomínám na tehdejší ministranty, většinou vysokoškoláky. Později jsem ministroval téměř denně, a to s velikou radostí, která mne neopustila ani vjáhenské službě.

Kdo ovlivnil Vaše rozhodnutí stát se pastýřem?

Věřím, že Bůh. Jistě nebyla náhoda, že jsem se i přes svoji nepraktikující rodinu stal křesťanem a později mohl poznat celou řadu opravdových katolíků mezi laiky i kněžími, ministrovat, aktivně pomáhat ve farnostech ...

Vaše zájmy a koníčky?

Na prvním místě moje povolání a vše co s ním souvisí, dále historie, křesťanská archeologie (v Římě jsem absolvoval jednoroční kurs na Papežském institutu pro křesťanskou archeologii), Svátá Země (po několika poutních cestách si stále opakuji pravdivá slova žalmisty: „Kdybych měl na tebe zapomenout, Jeruzaléme, ať mi zchromne pravice“), město Řím se svojí úchvatnou křesťanskou historií a památkami, dějiny umění (před vstupem do semináře jsem spolupracoval řadu let při dokumentaci a ochraně církevních památek) a jistě by se našla řada dalších věcí.

Jaké jsou Vaše nejhezčí vzpomínky z dětství?

Jezdívali jsme společně s maminkou a bratrem na předhůří Šumavy do krásné obce Vacov, bydleli ve staré pekárně, kde bylo zařízení jako v období císaře pána či začátku první republiky. Suché záchody, studená voda se musela nosit z jediného kohoutku v přízemí, všechno zařízení stylové. S tím spojená nádherná příroda, dlouhé celodenní pěší výlety, které jsem ovšem začal oceňovat až o něco později. Dodnes se na tato místa rád vracím a vzpomínám, možná známka začínajícího stáří.

Co je Vaším životním cílem?

Stále se snažit odpovídat na Boží volání, nenechat se znechutit vlastní slabostí, hříchy...a dojít tam, kde mě Bůh chce mít, což je, jak doufám, Nový Jeruzalém.

Děkuji Vám za rozhovor a přejeme, aby Vám naše farnost přinesla do života mnoho nových poznání, radostí a povzbuzení na cestě ke kněžské službě. K tomu vyprošujeme spolu s ostatními farníky v modlitbách Boží požehnání.

Z. Alferyová, Liteň

Zpráva o Poctě starým mistrům

A opět je tu sobota s koncertem duchovní hudby, tentokrát 10. září 2005. Na berounském náměstí *labyrint světa* zvaný hrnčířské trhy, v kostele sv. Jakuba *ráj srdce* (vypůjčeno z díla biskupa Jednoty bratrské Jana Ámose Komenského s jeho laskavým svolením). Ne že bych měla něco proti hrnčířům, náměstí jsem poctivě prošla všemi směry; rozhodnutá neutrácet jsem stejně něco utratila, potěšila se pohledem na vypálenou hlínu různých tvarů, barev a glazur, podpořila KMŠ v tombole a vyhrála... A v tu chvíli mi ten hlučící dav bohatě stačil! Už jsem si všimla mockrát, že i v nejrůšnějších městech bývá v kostelích ticho a klid. Svět doléhá dovnitř jen tlumeně - a asi to nebude jen těmi mohutnými kamennými zdmi.

Berounský kostel se zaplňuje posluchači, někdo zapnul osvětlení, chrámový prostor se rozzářil a vynikla i krása barokního oltáře. Koncert může začít! Již tradičně zahajuje dnešní odpoledne P. Josef Pecinovský. Zmiňuje se o Dnech evropského kulturního dědictví a připomíná, že právě duchovní hudba je součástí kultury evropských národů po staletí a k tomuto dědictví právem patří. Představuje interprety, varhaníka Lukáše Petřvalského a Svatojakubské vokální kvarteto, a přeje všem posluchačům aby se ta krásná hudba dotkla našich duší. Lukáš Petřvalský vzápětí poděkoval P. Josefu Pecinovskému za to, že v berounské farnosti vytváří svou osobností inspirativní atmosféru a podmínky pro podobné iniciativy farníků, jako je chrámový zpěv a hudba.

Se zaujetím poslouchám úvodní slova našeho varhaníka o programu dnešního koncertu, jenž je celý věnován polyfonii a mistrům tohoto umění. Polyfonie, tedy vícehlas, je kompoziční styl

postavený na principu společného znění rovnocenných, svébytných hlasů, kdy každý z nich má svou vlastní melodii a není tedy jen doprovodem hlavní melodické linky. Hlasy jsou na sobě nezávislé, ale posluchač je vnímá jako celek. Polyfonie se vyvinula z gregoriánského chorálu, byla ale nejdříve vnímána pouze jako ozdoba jednohlasého zpěvu. V Evropě je doložena v době kolem roku 1200, dříve by ji ani nebylo možno zapsat vzhledem k nedokonalému záznamu melodie tzv. neumami před zrodem skutečného notového záznamu. U nás v Čechách se vícehlas poprvé zabydlel na dvoře Karla IV. v době zdejšího působení Guillaumea de Machaut ... (Něco mi našeptává, že se tu nezabydlel nadlouho; když v Evropě byla renesance v plném proudu, Češi se věnovali spíš husitskému válčení... Inter arma silent Musae! Zbraně řinčely vydatně a rozvoji polyfonie to asi moc neprospívalo. Mám kromě toho pocit, že mistr Jan Hus vícehlasému zpěvu dvakrát nepřál !)

Zato mně se vícehlas zdál vždy obdivuhodný! **Polyfonie... Kontrapunkt... Fuga...** Už jen pouhá ta slova ve mně vzbuzují představu vysoké a složité chrámové klenby. Jednotlivá žebra stoupají vzhůru z různých směrů, spojují se nahoře jako ruce sepnuté k modlitbě nebo se proplétají jako umná křehká krajka, zdají se vzdušná a lehká, jako by přestávala být kamenem, materiálem, jako by byla odhmotněná, a přesto na nich spočívá tíha celé klenby, která se nezřítí jen proto, že každý kámen, každý tón v ní má své místo ! A protože polyfonní hudba zněla opravu především v chrámech, a to k Boží slávě, tento duchovní rozměr jistě podpírá pomyslnou klenbu jako její nosný pilíř.

Dnešní koncert nás seznamuje se skladbami varhanními i vokálními. Česká varhanní tvorba je zastoupena jménem skladatele **Jana Zacha**, jenž byl velkým mistrem kontrapunktu v 18. století. Z jeho díla jsme vyslechli na úvod **Preludium a fugu c moll**. Následují vokální skladby v podání Svatojakubského kvarteta: vícehlasá úprava české vánoční písně **Zvěstujem vám radost**, zapsané v Benešovském kancionálu z pol. 16. stol., a česká adventní píseň z 16. stol. **Vládce světa** v úpravě L. Petřvalského. Další dvě skladby pocházejí z evropské hudby - moteto **Dixit Maria** od německého skladatele **Hanse Lea Hasslera** a protestantský chorál **O Welt, ich muss dich lassen** z Matoušových pašijí **J. S. Bacha**. Následuje moteto neznámého autora, inspirované jenou z nejstarších duchovních písní **Buoh náš všemohúci**. Skladba byla zapsána v Tábořském kancionálu v 80. letech 16. století.

Vracíme se k varhanám a **Janu Zachovi**; zaznívá jeho **Fuga a moll**, jež je považována za nekrásnější dílo varhanní literatury 18. století. Italská barokní hudba je zastoupena zvучným jménem **Antonia Lottiho**, jenž pocházel ze slavného benátského muzikantského rodu. Původně psal i hudbu světskou, ale později se věnoval výhradně duchovní hudbě. Posloucháme jeho pátou mši pro čtyři hlasy v podání pěveckého kvarteta. Pan varhaník uvedl, že souhra hlasů připomíná rozhovor čtyř osob, mezi nimiž panuje vzájemné porozumění. Dovolím si ho maličko poopravit - v případě našeho kvarteta je to spíš souznění čtyř hlasů andělských!

Závěr koncertu patří opět varhanám, **Johannu Sebastianu Bachovi** a Lukáši Petřvalskému, který hraje jeho brilantní **Fugu g moll**. Samozřejmě jako vždy brilantně! Dozněly poslední tóny varhan a mnohým z nás se vůbec nechce odejít. To asi proto, že se hudbě dávných skladatelů opravdu podařil ten malý zázrak dotknout se našich duší... Děkujeme proto jim i našim hudebníkům, protože bez nich, bez interpretů, by díla starých mistrů zůstala jen němými značkami na notovém papíru!

Lidmila Fričová

Poselství Plenárního sněmu věřícím katolické církve v ČR

Drazí bratři a sestry,

na závěr Plenárního sněmu katolické církve v České republice, který se koná na posvátném Velehradě spojeném s úctou blahoslavené Panny Marie a svatých bratří Cyrila a Metoděje a u kořenů naší

víry, vám posíláme srdečný pozdrav. Sněmovní dokument "Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě", na kterém jsme pracovali, bude zveřejněn a stane se pro nás závazným až po schválení Svatým stolcem.

Dnes chceme vyjádřit svou vděčnost všem, kteří se za sněm modlili a přinášeli své oběti, všem, kteří se podíleli na práci sněmovních kroužků.

Dlouhodobá příprava i vlastní práce sněmu přinesla bohaté zkušenosti otevřeného dialogu, pokorného hledání, únavné práce i radosti ze společenství živé církve a z Boží přítomnosti. Je to společná zkušenost biskupů a kněží, řeholníků, řeholnic a laiků, členů sněmu i odborných poradců a spolupracovníků. V tom vidíme první plod sněmu a k podobné zkušenosti chceme pozvat i vás, kteří žijete ve farnostech a duchovních rodinách.

Velikost úkolu, tíha odpovědnosti i vědomí osobních hranic a omezených možností našeho společenství umocňuje naši důvěru v Pána, který je naší skutečnou nadějí a jistotou. On, pro nás ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, je uprostřed nás jako ten, který přináší odpuštění a dává nový život. Zakusili jsme, že církev je i dnes živá, protože je tu přítomen živý Kristus. Tuto zkušenost přejeme a vyprošujeme každému společenství církve.

Uvědomili jsme si, že poklad víry nemáme jen pro sebe, dostáváme ho proto, abychom mohli být užiteční. Čím více trpí lidé kolem nás různými problémy a nedostatky, tím silněji cítíme povinnost nás křesťanů vydávat svědectví Kristu, aktivně se zapojit do veřejného života a dát své síly do služby společného dobra. To je jeden z velkých úkolů věřících laiků dnešní doby. V této službě světu je třeba spolupracovat i s křesťany jiných vyznání a s dalšími lidmi dobré vůle.

Abychom mohli splnit očekávání světa i poslání, které máme od Krista, a skutečně byli světlem, které svítí všem v domě, uvědomili jsme si, že je třeba prohloubit víru a duchovní život každého z nás i našich společenství a své křesťanství nepovažovat jen za věc soukromou, nýbrž veřejnou. Světlo, když se rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec. V době totality bylo důležité odvážné svědectví našich bratří a sester, kteří se nebáli pro Krista trpět. I dnes je třeba statečnosti a vytrvalosti k veřejnému vyznávání víry, jak slovem, tak i skutky.

Zabývali jsme se životem našich farností a přejeme si, aby naše farnosti, oživované malými společenstvími a církevními hnutími, byly městy na hoře, společenstvími, v nichž se mohou příchozí setkat s Kristem, který je osloví. Každá farnost ať je společenstvím, které oslavuje Boha nejen nedělní bohoslužbou, ale také vydává svědectví víry svému okolí a předává víru dalším generacím, osvědčuje víru službou lásky, aby mezi námi nebylo potřebných bez pomoci.

Upřímně děkujeme všem, kteří se aktivně podílejí na kráse bohoslužby, katechezi a výuce náboženství i budování charitního díla v jednotlivých farnostech.

Zvláštní pozornost jsme věnovali rodině založené na celoživotním věrném manželství muže a ženy a zdůrazňujeme její nenahraditelnost pro společnost. Vyzýváme příslušné politické činitele k úpravě zákonů ve prospěch přirozené rodiny a rodin s dětmi.

Zároveň si přejeme, aby se ve farnostech věnovala větší pozornost důkladné přípravě mladých lidí na založení rodiny. Je třeba dále rozvíjet církevní centra pro rodinu i pro mládež, která mohou v této oblasti významně pomoci.

Upřímně děkujeme všem, kteří se věnují křesťanské výchově dětí a mládeže ve svých rodinách nebo v různých společenstvích, organizacích a křesťanských školách. Musíme konstatovat, že v této oblasti jsou před námi velké úkoly. Národ, který nemá děti, nebo je dobře nevychovává, nemá budoucnost.

S důvěrou a očekáváním se obracíme i k vám, mladí lidé, kteří se snažíte najít křesťanskou orientaci v životě a stavět své jistoty na Kristu, v němž nacházíte věrného přítele. Na vás záleží

budoucnost národa a církve, ale o budoucnosti rozhodujete svými postoji už dnes. Děkujeme těm z vás, kteří jsou apoštoly svých vrstevníků a dovedou ukázat svým přátelům na Krista. Těm z vás, které Pán volá k vysokému ideálu zasvěcení se Kristu, vyprošujeme velkorysost a odvahu k dobrodružství s Bohem.

S vděčností myslíme na vás, kteří ve věku seniorů dáváte své síly a zkušenosti k dispozici pro společné dobro. Počítáme s vámi.

Nezapomněli jsme ani na vás, kteří jste sami, nebo procházíte těžkou životní situací, či těžkostmi stáří. Vaše trpělivé nesení každodenních povinností a těžkostí ve spojení s Kristem vytváří velmi cenné zázemí celé církve.

Žádný dokument nezpůsobí změnu k lepšímu, není-li uveden do života. Žádná náprava se nepodaří bez námahy a oběti. My však věříme, že křesťané Čech, Moravy a Slezska, kteří projevíli tolik zájmu o obnovu církve, budou mít odvahu osobně i spolu s druhými se nasadit pro Krista, který nás tak štědrě obdarovává. Proto se chceme společně podílet na ozdravení našeho církevního společenství. Bůh, který nás miluje až do krajnosti, nám jistě dá potřebnou sílu i požehnání.

Zdroj ACAP

Ze života svatých

Všichni svatí (1. listopadu)

Jen vševědoucí Bůh zná všechny vyvolené ve věčné blaženosti. My známe jména i skutky přemnohých svatých a světic Božích. V nebi je však ohromný počet blažených, kteří na naší zemi nebyli oslaveni zvláštním způsobem. Je jistě spravedlivé, abychom ctili i je. Proto je zdůvodněna hromadná oslava všech svatých, již se dostává náboženské pocty všem oslaveným vyvolencům Božím.

Společná oslava svatých sahá svými počátky do 4. století. Řekové tehdy slavili všeobecný svátek mučedníků první neděli po letnicích. Tato slavnost se dosud udržela, rozšířila se však i na oslavu všech svatých. Řecká slavnost se slavila i v Římě. Výraznějšího rozvoje doznala teprve v 7. století. Papež Bonifác IV. dostal tehdy od císaře Fokase pohanský památný chrám Pantheon. Ten byl zbudovaný r. 27 před Kristem na počest Augusta pro veškeré božstvo uctívané tehdy v Římě. Papež jej dal upravit k bohoslužebným křesťanským účelům, dal do něj "převéztí veliké množství ostatků svatých" a zasvětil jej 13. května 610 ke cti Matky Boží a všech mučedníků. Od té doby je slavena hromadná oslava všech mučedníků.

Řehoř III. (731-741) nařídil, aby v oratoriu basiliky sv. Petra byly slaveny vigilie a sloužena mešní liturgie na oslavu všech svatých.

Tak se znenáhla krystalizovala myšlenka hromadné oslavy všech svatých. Řehoř IV. (827-844) rozšířil svátek všech mučedníků na slavnost Všechných svatých a přeložil ji zřejmě z praktických důvodů z 13. května na 1. listopadu. Tak se octla slavnost Všechných svatých v době liturgického podzimu, kam se svým významem výborně hodí. Je to doba sklizně i pro církve. Svatí jsou pak nedrahocennějším ovocem vykupitelského díla.

-vac-

Dodatečně k svátku sv. Františka

Vždy 4. října slaví církve svátek sv. Františka z Assisi, světce, přítele všech ponížených a ztracených. Světec, který miloval vše, čím Bůh obdařil naši planetu, který zvedal ruce k nebi, k Tobě nesmrtelný Bože!

Švédský světoznámý lékař, spisovatel a pacifista Axel Munthe, ač sám protestant, postavil sv. Františku ve svém díle "Kniha o životě a smrti" pomník nesmrtelný. Munthe ve své knize se vyznává z lásky a z úcty k tomuto světci, kde mimo jiné praví: "Mám rád sv. Františka, protože on miloval vše, co Bůh stvořil a daroval naší zemi. Skláním se před jeho velikostí"

Měli bychom i my, v naší hektické době, se zamyslet nad životem sv. Františka a snažit se podle jeho příkladu, vážit si naší planety a ne ji ničit.

*“Když Bůh dal zemi člověku,
ji z lásky dal, ne z trestu,*

*aby mu ukázal
zas k ráji ztracenou cestu.”*

Tato básníková slova mluví ze srdce k všem lidem, aby měli rádi tu naši zem a vše co na ní přebývá

Čtenářka Berounského katolického zpravodaje

Redakce se milé “čtenářce” omlouvá za pozdní vydání článku! Bohužel jsme omezeni časem uzávěrky i počtem stránek ve Zpravodaji, nicméně velmi děkujeme za Váš autorský počin. Doufáme, že nebude poslední a že se řady “dopisovatelů” šíří!

Kronikář Kosmas a kořeny naší víry

První český dějepisec se podle pověstí narodil v našem kraji a podle historických záznamů měl k Podbrdsku vřelý vztah. Narodil se asi roku 1045 ve šlechtické rodině. Vzdělání získával na pražské katedrální škole, proslulé v té době mezi nejlepšími školami na území říše. Studoval gramatiku, didaktiku, za poznáním cestoval po Itálii, poznával Moravu a Uhry. Kněžské svěcení obdržel v Ostřihomi v r. 1099, stal se děkanem pražské kapituly. Celých 80 let jeho života bylo naplněno duchovní službou, studiem a sepisováním dějin naší vlasti. Pro vypsání dějů své doby vycházel i z vlastních zážitků a informací z knížecího sídla, v jehož blízkosti se pohyboval. Letos vzpomínáme 880 let od jeho smrti a uvědomujeme si, že bez jeho historických záznamů bychom se o naší slavné historii mnohé nedozvěděli. Byl to on, kdo zajímavě vypráví, jak kněžna Teta (Tetka), starší sestra kněžny Libuše vystavěla sobě hrad na temeni příkré skály blíže řeky Mže, který byl po ní nazván Tetín.

Podobně líčí i další události, například osídlení Zdic a okolí. I když je zřejmé z nálezů, že území Zdic bylo dlouho před dobou historickou osídleno obyvatelstvem neslovanským, je to Kosmas, kdo podává ucelenou zprávu o osídlení našeho kraje.

Popisuje, jak v letech 1038 a 1039 válčil kníže Břetislav v Polsku. V zemi, v níž nebylo jednotné vlády, dobýval město za městem. R. 1039 přitáhl také k městu Hedči. Jeho obyvatelé a vesničané z okolí, kteří se tam utekli, vyšli mu naproti, aby je uchránil a převedl i s majetkem a dobytčím do Čech. Na podzim téhož roku se vrátil Břetislav s velkou kořistí v triumfálním průvodu do Prahy. Obyvatelům Hedče, které přivedl s sebou, dal v našem kraji nemalou část Černína. Povolil jim, aby se mohli řídit právem, jímž se spravovali v Polsku. Ustanovil jednoho z nich za správce a soudce. V Kosmově době se stále nazývali Hedčany. I když Kosmas udává bližší určení (osad Černín je v Čechách více), je jisto, že šlo o místo jemu a Pražanům dobře známé. Krajina byla dobře známá panstvu, které sem jezdilo na lovy. Ostatně Kosmas mluví podobně o jiných blízkých místech, například o Velízi. Les Černín se tedy rozkládal v naší krajině, a sice od Hřebenů na východ kolem Litavky až ke Mži.

Kosmas psal své dílo, latinsky psanou Kroniku českou, patrně po r. 1119-1126 a je v ní zastáncem společenské mravnosti. Největším společenským zlem je podle něj obecná úplatnost a ziskuchtivost. Z Kosmova díla čerpali i další kronikáři pozdější, jako např. Dalimil. Kronika je pro dobu, kterou zahrnuje, hlavním pramenem i v moderním dějepisectví.

Pro představu, jak vypadala krajina v době Kosmově: “Za stara se zde rozkládal neprostupný hvozd. Jakým útočištěm byly jeho mrákavy a tmáně všem odbojným živilům, pohanským starověrcům a modlářským psancům.” Dále kronikář líčí berounskou přírodu: “Temná noc se položila po celé krajině. Příroda ulehla k nočnímu odpočinku a jen ze vzdálených lesů zazníval chvílemi ryk hladových vlků, kterých se v tehdejší době ještě velké množství ve středních Čechách nalézalo.”

V takových dobách byla každá získaná informace velmi cenná a její tlumočení a napsání nám pomáhá poznávat tehdejší poměry.

-vac-

Všeho do času, Pán Bůh na věky

Jaká je vlastně minulost obrazu a nápisu na Horní neboli Plzeňské bráně v Berouně? Děkan Josef Antonín Seydl (1775-1837), osvícený kněz a vlastenec doby českého národního obrození, uvádí ve své Kronice královského města Berouna, že na bráně byly již r. 1508 “nad paměť lidskou městské hodiny českého orloje o 24 hodinách”. (Takové mají např. na věži v Táboře, čas na nich ukazuje jen jedna rafije.) Na počátku 18. století “byly všechny již zkaženy”. Dosloužily r. 1735, a to doslova - shořely i s věží a celým městem. Brána byla naštěstí zděná, shořela jen její horní dřevěná část, a ta byla obnovena už jako zděná součást původní stavby. Brzy nato byly zhotoveny nové hodiny už s německým orlojem o 12 hodinách; měly dva ciferníky, na západní i východní stranu. Byly instalovány r. 1737 a patřily k nim i dva “cimbály”, zavěšené ve zděné báni, jejichž odbíjení bylo dobře slyšet v celé berounské kotlině. Na východní straně, hned nad gotickým klenutím průjezdu, byla ve velkém měřítku vymalována městská pečeť s celý erbem města. Pod ciferníkem (děkan Seydl uvádí dobové a pro nás možná půvabné slovo “cyfrák” a podle zásad tehdy užívaného bratrského pravopisu je píše opravdu s ypsilonem po “c”) čekal Smrtonoš s kosou a přesýpacími hodinami v ruce. Berounští měšťané (tedy ti znali latiny) si mohli přečíst “časopis” neboli chronogram:

QVI VERGIT TRITAS INDE X RENOVATUS IN HORAS, NOS CAPIT AETERNOS CORDE TENERE DIES (1737)

Česky: Obnovený ukazatel, který míří k všedním hodinám, nás zavazuje, abychom v srdci pamatovali na dny věčné.

Nad těmito moudrými slovy mohli Berounští rozjímat až do poloviny 19. století, kdy byl text vystřídán lapidárním nápisem současným. Smrtonoš zřejmě tehdejší měšťany už omrzel; možná byl obraz moc poškozený, možná je příliš (a dlouho) děsil, a tak byl nahrazen tzv. sienským ornamentálním sgrafitem. Ono “ornamentální” bylo sice neutrální, ale zdaleka ne originální, jak o tom svědčí dobové pohlednice. Tak se později radní rozhodli pro výraznější výtvarné řešení: z r. 1896 pochází freskový obraz od Viléma Preise, jehož námětem je alegorie ubíhajícího času. Malíř čerpal z řecké starověké mytologie. Přiznám se, že tu zrovna v malíčku nemám, a tak jsem nahlédla do několika slovníků. Pod ciferníkem hodin vlevo sedí řecký bůh Chronos. Ten mi dal nejvíce práce - přestože je obecně známý jako bůh času, v žádné encyklopedii nebyl. Už jsem si začala myslet, že je to s těmi Řeky nějaké podivné, ale nakonec jsem o něm našla drobnou poznámku, že tohoto boha opravdu měli a jeho jméno četli Khronos. Omylem bývá zaměňován s titánem Kronem, postavou naprosto jinou.

Vpravo přede svoji nit jedna ze tří Moir. Moiry (řecky Moirai) byly bohyně sudby. Nepatřily do vlastní mytologie, ale představovaly znázornění filozofického a náboženského chápání života. Slovo Moira znamená přířený díl. Báje vyprávějí buď o jedné Moirě, nebo jsou v nich hned tři. Moira byla neoblomná jako osud, všichni jí podléhali a nikdo nemohl překročit její zákony, ani člověk, ani bohové, ani sám Zeus - ten mohl rozhodnutí Moiry jen oddálit, ne však zvrátit. Moiry byly personifikací osudu jedince na tomto světě. Pokud báje vyprávějí o třech Moirách, tak se jmenují Klóthó, česky Přadlena, Lachésis, Úděl, a Atropos, Neoblomná. Odměřovaly všem život od narození do smrti vlněným vláknem: Klóthó předla, Lachésis odvínovala nit a Atropos byla opravdu neoblomná. Čekala, až nit života přestřihne. Moiry patřily k prvotní generaci řeckých předolympských bohů. Zpravidla nad

Plzeňská brána foto lf

osudem spíš bděly, než aby ho určovaly. Římané jim říkali Parky; v antice byly zobrazovány jako omrzelé stařeny, a tak se také zřejmě dostaly do evropských pohádek jako sudičky. Vilém Preis nám ovšem milou Moiru namaloval jako mladou a pohlednou dívku.

Pod tímto obrazem inspirovaným antikou zůstal křesťanský nápis *Všeho do času, Pán Bůh na věky*, a aby to bylo potvrzeno nade vši pochybnost, malíř umístil nad ciferník hodin symbolicky úplně nejvýš do své kompozice, moudré a vědoucí oko Hospodinovo. Dívá se na nás dolů přísně a nesmlouvavě? Nebo shovívavě, milostivě a dobrotivě? Možná to vnímáme každý jinak podle toho, jak zasloužíme. Boží oko bdí nad plynoucím časem, nad našimi osudy, nad celým Berounem. A nejen nad ním.

Lidmila Fričová

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

Farní charita Beroun v novém kabátě

Sídlo: Seydlovo nám. 24, 266 01 Beroun – Město

Pracoviště: Wágnerovo nám. 1541, Beroun - Město. **Telefon/fax:** 311 622 422. **E-mail:** fch.beroun@seznam.cz **internetové stránky:** <http://beroun.farnost.cz>

Kontaktní osoba: JUDr. Jana Cívínová

Pečovatelská služba

Telefon: 606 751 449. **Kontaktní osoba:** Vladislava Karešová.

Provozní doba pro veřejnost: dle potřeby

Cílová skupina: Senioři a zdravotně postižení občané

Poskytované služby: Pomoc se sebeobsluhou, hygienou, s nákupy a vedením domácnosti; jednoduché masáže, doprovod k lékaři, na úřady a na vycházky, celodenní dohled, osobní asistence.

Centrum volného času

Telefon: 724 569 120; **Kontaktní osoba:** Mgr. Tomáš Petříček. **Cílová skupina:** Děti a mládež zvláště ze sociálně slabých rodin a ohrožené rizikovým chováním. **Poskytované služby:** Zájmové kroužky, jednorázové a krátkodobé aktivity

Azylový dům sv. Jakuba

Sídlo: Roháče z Dubé 131, 266 01 Beroun – Zavadilka.

Telefon/fax: 311 621 783, 724 616 051, 724 219 038. **Kontaktní osoba:** Marie Burešová, **E-mail:** m.buresova.fch.beroun@seznam.cz;

Provozní doba pro veřejnost: nepřetržitě, příjem klientů 8-20hod. **Cílová skupina:** Muži bez přístřeší a v sociální nouzi. **Poskytované služby:** Jednorázové nebo souvislé ubytování, strava, hygiena, ošacení, pomoc při řešení sociální situace, poradenství.

Další etapa rekonstrukce Azylového domu sv. Jakuba

Opět se hlásíme v tento podzimní čas s několika aktuálními novinkami. Za první a velmi důležitou aktualitu považujeme druhou část rekonstrukce Azylového domu. V této etapě je zahrnuta celková rekonstrukce Humanitárního skladu (dříve garáže). Počítáme, že bude dokončena během listopadu tohoto roku. Proto upozorňujeme všechny čtenáře a farníky, že je dočasně zastaven příjem šatstva. Dále dojde k výměně všech oken v přízemí budovy a rozšíření Kulturní místnosti do vedlejší pracovny. Zeď bude nahrazena posuvnými dveřmi. Pak ještě čeká AD

výměna i dovybavení kuchyňského zařízení a instalace bezpečnostního systému. Pak opět malování „postižených místností“.

Pro letošek máme tímto vyčerpané finance od Středočeského krajského úřadu na rekonstrukci našeho Azyláčku. Děkujeme tímto stavební firmě REDOM z Dobřichovic, že se nás ujala (tak jako v loňském roce) mimo svůj plán. V další etapě bude obnovení fasády budovy, oprava plotů a úprava dvora. To je ale opět otázka financí. Takže doufejme, že v příštím roce bude rekonstrukce dovršena. Prosíme o přímluvu našeho patrona sv. Jakuba.

M. Burešová

✿ **POJĎTE S NÁMI DO BETLÉMA, DUDLAJDÁ Aneb divadlo podruhé**

Opravdu se nenajdou žádné děti, které by se s námi chtěly vypravit do Betléma? Žádní zájemci o role pastýřů, králů, tovaryšů či andělů? Ba ani oveček, pejsků, oslíků či volů nebo třeba koňů, velbloudů či slonů? Ti druzí nemluví, jen vydávají neartikulované zvuky nebo třeba zvoní na zvonečky a hlavně se hemží, skotačí či dovádějí! Samozřejmě, že se moc těšíme na mladé herecké talenty (někdo přece jen mluvit musí, aby diváci pochopili, o co nám tu jde), ale vítáme všechny - i odvážné děti předškolní.

Všichni se můžeme těšit na zpívání koled a výtvarnou dílnu, kde si společně vyrobíme kostýmy, rekvizity a kulisy. Ve vedení zkoušek se budou postupně střídat a vzájemně doplňovat za FCH Tomáš Petříček (vedoucí CVOČ) a Martina Mossóczy (loňská rejža), za berounskou farnost P. Michal Němeček.

- Úvodní zkouška bude 4. listopadu 2005 od 18.00 – 19.30 v Centru volného času Farní charity, v budově České pojišťovny na Wagnerově nám., v 5. patře. Kdo netrefíte, počkejte v 18hod. na dvoře fary, odkud vás odvede k cíli P. Michal Němeček.
- Budeme se scházet dál vždy v pátek o tomto čase až do 16. prosince 2005. Hlavní představení se bude konat 26. prosince od 19 hod. v Berouně.
- Přijdou-li děti v doprovodu rodičů, najde se u nás jistě místo k posezení v teple u kávy nebo čaje.
- Bližší informace na Farní charitě tel.: 311 622 422 nebo přímo Martina - tel: 724 216 125; Tomáš - tel: 724 569 120.
- V případě potřeby se budeme snažit pomoci a vyjít vstříc (např. s dopravou na Tetín, s doprovodem dětí na zkoušku apod).

Těšíme se na Vás! Režijní tým

✿ **ZÁJMOVÉ KROUŽKY CVOČ:**

Výtvarná dílna I.

Vedoucí kroužku: **Magda Koryčanská - tel: 604728691**, Bude probíhat od začátku listopadu každých 14 dní. Náplň kroužku: malování, kreslení, práce s přírodními materiály, s korálky, s barevnými papíry. Možnost přijít pouze jednorázově. Kroužek je určen pro děti I. stupně ZŠ. Bude probíhat každou druhou středu od 15:00 do 16:00 hod. Cena kroužku: 800,-Kč ročně.

Dramatický kroužek

Vedoucí kroužku: **Monika Sklenářová - tel: 731417842**, Bude probíhat od začátku listopadu každý týden. Náplň kroužku: divadlo, dramatické scénky, učení druhů komunikace, výroba rekvizit. Možnost přijít pouze jednorázově. Kroužek je určen pro děti 7-13 let. Bude probíhat každou středu od 16:00 do 17:00 hod. Cena kroužku: 800,-Kč ročně.

Výtvarná dílna II.

Vedoucí kroužku: **Zuzka Šachová – tel: 607835853**, Bude probíhat od začátku listopadu každý týden. Náplň kroužku: kreslení, malování, výrobky z papíru a textilu, batikování, práce s keramickou hlínou a s moduritem. Možnost přijít pouze jednorázově. Kroužek je určen pro děti z 5.-7. třídy ZŠ. Bude probíhat každý čtvrtek od 15:00 do 16:00 hod. Cena kroužku: 800,- Kč ročně.

Flétna

Vedoucí kroužku: **Hanka Švamberková - tel: 736115442**, Bude probíhat od začátku listopadu každý týden. Náplň kroužku: hraní na zobcovou flétnu, veselé písničky. Možnost přijít pouze jednorázově. Kroužek je určen pro děti I. stupně ZŠ, 1.-3. třída. Bude probíhat každý pátek od 14:00 do 15:00 hod. Cena kroužku: 800,-Kč ročně.

Na kroužky se hlase přímo vedoucímu jednotlivého kroužku. Bližší informace podá **Mgr. Tomáš Petříček** - koordinátor CVOČ - tel: 724569120. Kroužky budou probíhat v budově České pojišťovny, boční vchod, 5. patro, číslo učebny 509. Platba kroužku: na první schůzce hotově. Přihlášky: na první schůzce.

✿ ČLOVĚK NIKDY NEVÍ ANEB AUTO PRO PEČOVATELSKOU SLUŽBU

Rádi bychom vám dnes připomněli náš nejstarší samostatný sociální projekt. Charitní pečovatelská a asistenční služba zahájila svoji činnost včervenci r. 2004.

Naším cílem je rozšířit stávající nabídku služeb pro seniory a zdravotně postižené, kteří již s obtížemi obstarávají své potřeby. Působíme zvláště v Berouně a okolních malých obcích.

Snažíme se prodloužit pobyt starých, nemocných a zdravotně postižených spoluobčanů v jejich přirozeném domácím prostředí a také ulehčit rodinným příslušníkům, kteří o tyto své blízké pečují. Chceme respektovat jedinečnost každého člověka, vytvářet prostor pro rozhovor a naslouchání, nově i pro realizaci osobních zájmů - nejdůležitější je pro nás psychická i fyzická pohoda klienta.

Naše pečovatelky docházejí přímo do domácnosti klientů dle potřeby, tedy i v odpoledních a večerních hodinách a o víkendech. Provádí např. ošetřování kůže, přebalování klientů, pomáhají při obnovování pohybu a hygienických návyků, s donáškami a nákupy, s vedením domácnosti. Doprovází klienty k lékaři, na úřady, bohoslužby, do divadla apod. Poskytujeme rovněž asistenční službu a celodenní dohled, popř. pomáháme mladým maminkám s více dětmi. V současné době máme kromě vedoucí 8 pečovatelek a sociální pracovníci, ošetřujeme 24 klientů (z toho 3 formou asistenční služby).

Rádi bychom výhledově rozšířili naše služby o zřízení denního stacionáře a klub aktivního stáří, v současné době jsme však zcela závislí na dotacích kraje, na podpoře obcí, nadací, drobných dárců a sponzorů. Což zdaleka nestačí. Například na zakoupení zmíněného automobilu. (Pro ilustraci – jen minimální náklady na provoz služby jsou dvojnásobkem přidělené dotace, příjmy od klientů pokryjí pouze 3% nákladů.)

Nyní navštěvují pečovatelky klienty v Hudlicích, Chýňavě, Králově Dvoře, Všeradicích, Loděnici, Tetíně, Praskolesích aj. Mezi obcemi jsou poměrně velké vzdálenosti. Organizace nevlastní žádný služební automobil a ani všechny pečovatelky nemají k dispozici své vozidlo (nebo není v odpovídajícím technickém stavu). V případě pořízení nejméně 2 aut by se zlepšila organizace práce týmu pečovatelek a bylo by možné zvýšit počet ošetřených klientů nejméně o 50%. Nejvíce nás však mrzí, že někdy právě z tohoto důvodu musíme odmítnout pomoc zájemcům ve vzdálenějších nebo hůře dostupných malých obcích.

Automobil umožňuje operativní návštěvu pečovatelky v domácnosti klienta podle potřeby a tedy i ve večerních hodinách a o víkendech, kdy autobusové a vlakové spojení není právě nejlepší, je-li vůbec. Doprovod seniorů na úřady, k lékaři aj. je u obtížně pohyblivých klientů bez

dopravního prostředku zdoluhavý, složitý a pro klienty namáhavý. Služebním autem je rovněž možné zajistit praní a žehlení prádla mimo domácnost klienta, rozvoz stravy, zajištění nákupu apod. nehledě na svoz klientů do připravovaného stacionáře.

Na nákup dvou automobilů pro pečovatelky získala FCH dotaci z humanitárního fondu Středočeského kraje ve výši 290.000,- Kč. Nadace Konto Bariéry přispěla na tento účel částkou 40.000,- Kč.

Předpokládaná cena vytipovaného automobilu ŠKODA FABIA je 289.000,- Kč a automobilu ŠKODA FABIA COMBI je 292.000,- Kč. Potřebovali bychom proto ještě získat od sponzorů dalších 200.000,- Kč. Dotaci je potřeba vyčerpat a auta koupit do konce roku 2005. Zkoušíme tedy oslovovat dále.

Dobré dílo se prosadí samo. Dobrému dílu Pán jistě požehná. Nejspíš i vy máte tuto občerstvující zkušenost. Ale proč tomu nepomoci? Jak praví nadpis: Člověk nikdy neví. A tak pro jistotu děkujeme předem za jakoukoli pomoc. Nejen finanční, ale i tu lidskou a modlitební. Nakonec stárneme všichni. Pomalu, ale jistě.

Martina Mossóczy

Jak začínal tábor?

Přece odjezdem! Všichni se sešli na parkovišti u Litavy. Ze začátku, přijížděla auta s rodiči a dětmi. Po nějaké době přijel i autobus. Docela pěkný! Všichni naložili svá zavazadla a nastoupili do autobusu a "šuby duby" do tábora. Cesta trvala necelé dvě hodiny. V autobuse začínala táborová horečka. Když jsme dojeli na určené místo, řidič nám pomohl vyndávat zavazadla z autobusu ven. Ale do tábora jsme si je odnášeli sami. Škoda!

Ten pocit byl krásný. A ta představa, těch šestnáct dnů, to je nádhera! Všechna děcka strašně zajímalo, co bude za táborovou hru. Zase nám to nikdo neřekl. Jenom jsme věděli, že to bude něco z „doby bronzové“. Po dvojicích jsem se zabydleli v našich stanech. Než jsme udělali všechny úkoly, co nám zadali naši vůdcové, a než jsme si vybalili naše zavazadla, oni nám mezitím stačili připravit první táborovou večeři.

Druhý den jsme se rozdělili do pravěkých kmenů. Bylo jich pět (kmen Havranů, Ještěrek, Medvěďů, Bobrů a Veverek). Náčelníci našich kmenů měli za úkol vyhledat svůj kmen, zvolit si šamana a odebrat se postavit své chýše tak, aby se celý kmen do nich před deštěm mohl schovat. Třetí den jsme se všichni sešli u poradního ohně. Byli jsme převlečeni do svých pravěkých kostýmů. Nejvyšší šaman nám vyprávěl nějaký příběh a vtom k ohni přiběhl Skrček. Celý udýchaný a unavený.

Povídá: "Někdo se v řece topí!" A my, jako statečné kmeny, jsme se urychleně vydali dotyčného člověka zachránit. Každý kmen nasedl do své kanoe a vydal se ho vylovit z divoké vody. Naštěstí společnými silami se nám ho podařilo zachránit. Ale otázkou zůstává, kdo to vlastně je? "Utopence" jsme ubytovali v našem táboře, kde se pomalu zotavoval.

Ve čtvrtek jsme se mohli konečně všichni vysprchovat v „dívčím snu“. Tento sen nám stvořili Pat a Mat. Pod těmito prezdívkami se skrývá Lojza Vašků a Dan Průša, oba „starší“.

Společný snímek všech skautů na táboře Hutě 2005. foto av

Pátý den byla večerní hra. Nikdo to ovšem nečekal! Zákeřné kmeny nám uloupily děti a ženy. Bylo velmi obtížné je najít a vysvobodit. Naštěstí nám s nimi neutekly daleko. Bylo to hrozné! Naše ženy a děti byly uvázaný ke stromu nebo po dvojicích k sobě u ohně a hlídány těmi hnusnými zlotřilci. Pár našich statečných bojovníků přišlo i o život. Všechny děti a ženy jsme vysvobodili a šťastně se vrátili do našeho tábora. Ptáte se co se stalo s těmi lupiči? Ti zbabělci se rozutekli jako myši! Po nějaké době je naši zvědové vystopovali pár kilometrů od našeho tábora. Tam se ti lotři dali zase dohromady! To už jsme si nenechali líbit. Tyto dva zlotřilé kmeny jsme šli vyhubit. Podařilo se nám to poměrně snadno. Bylo nás totiž minimálně čtyřikrát víc a zaútočili jsme pozdě v noci. To bylo překvapení!

Nemůžu vám ale vyprávět úplně všechno, protože by se nám to ani nevešlo do Zpravodaje! Co ale stojí ještě za zmínku, je hledání „bronzového pokladu“! Ten hlídal starý, silný Velký Medvěd v hlubokém lese. Museli jsme mu ukrást jeho kouzelný váček, aby jeho moc vyprchala a my se mohli vydat za bronzovým pokladem. Díky tomuto pokladu jsme se mohli vykoupit od Lesního národa. Nebylo to tak jednoduché, protože ho měl uvázan na krku. Ale co se nestalo, Velký Medvěd při krvavém boji váček ztratil, a tak byla cesta za pokladem o něco jednodušší. Docela nám to pomohlo, protože jeden z našich náčelníků přišel málem o život! Poklad byl ukryt na tajném místě pod skálou, která se nazývala „Čertovo vřetenó“. Jen jsme zahlédli část pokladu a v tu chvíli na nás vylétlo několik démonů. Ještě, že jsme našli tu starou zprávu, kde bylo zašifrováno zaříkávadlo, jak se jich zbavit. Háček byl v tom, že jsme museli vymyslet druhý konec

A pak že v pravěku není místo pro dámy... foto av

zaříkávadla. Kdybychom to nesplnili, všechny by nás byli pobili. Ale podařilo se a další den odpoledne jsme odnášeli poklad k Lesnímu národu. Ti nás chtěli nejdříve odmítnout, ale když uviděli, co jim neseme, přijali nás s otevřenou náručí a pozvali ke slavnostnímu obědu. U Lesního národa bylo zvykem uspořádat souboj mezi náčelníky. Tento souboj spočíval v tom, kdo sní víc gumových rohlíků, které může zapíjet perlivou vodou. Kdo vyhrál v tomto souboji, už nevím, ale byla to sranda. Pak už nás čekali jen vyhodnocení, to byl hrozný napínák! Na 1. místě se umístil kmen Medvědů, který vedl mladý náčelník Lukáš Klimovič. Další kmeny se umístily v tomto pořadí: 2. místo získaly Veverky (kmen Elišky Kodrasové), 3. místo Havrani (kmen Vojty Kodery), 4. místo zabrali Bobři (kmen Martina Altmana) a poslední čestné místo zbylo Ještěrkám (kmen náčelníka Ondry Nekolného). Rozdávaly se skvělé ceny. A pak úplně poslední den se odjíždělo domů. Tenhle tábor byl prostě ŠUPER!

Dominika Kodrasová z kmene Havranů

Cestou za světlem prvního Stopaře

Je začátek školního roku 2005-2006 a nám se vrací vzpomínky z prázdnin. Fotografie nejlépe připomenou místo, čas, náplň a náladu. Mám před sebou díky obrázkům celý film o skautském táboře berounského střediska Radost a naděje v Huti pod Třemšínem. Skupinka mládeže a jejich vůdců v junáckých krojích, ale též v oděvech odpovídajících době bronzové. Letošní tábor totiž probíhal ve znamení celotáborové hry “Bronzový poklad” podle stejnojmenné knihy Eduarda Štorcha. Skutečně vše bylo dokonale připraveno předem obětavými junáky Ondrou, Jakubem a

Petrem, a proto ani nepřízeň počasí nemohla tak napínavý příběh pokazit. Však i my, dospělí, jsme si rádi vyslechli úryvky četby a pak řádně oděni prožívali děj.

Ten déšť! Nepršelo stále, ale bahno už bylo všude. Díky Bohu, dětem až tolik nevadilo. Jen zodpovědní dospělí je "otravovali" zvýšenou hygienou! Mokrý šaty, boty, vše od bahna a sluníčko nestíhalo sušit. I to patří k výchově mladých, bojovat v nepohodě. Když jsme si s Kodrym vzájemně postěžovali na bahno a ujistili se, že už z toho máme "bahňózu", sv. Petr otočil kohoutek a poslední dny byly krásné. Díky!

Letos nám dopadla dobře také kontrola Junáků. Dle zdravotního stavu všech zúčastněných byla i kuchyně Kodryho skvělá. Díky technice a schopnostem Lojzy a Dana (Pata a Mata) mohli rodiče sledovat táborové dění na internetu, kde je spousta obrázků. Hoši připravili s "Kačenou" (táborová tatra 805) a pár "nadšenci" tábor tak, že o zábavu měli mladí junáci postaráno. Hlídky přivítaly TP (tee-pee), když pršelo a v noci bylo trochu chladno. Červená se line záře, oheň, oheň hřeje ruce...

"S Bohem začni každé dílo, podaří se Ti, až milo!" Říkávala mi to babička a je to pravda. Mše svaté, které tam smíme prožít s duchovními otci, osloví každého. Napoví i těm, kteří si kladou otázku, proč se modlíme, a že je také třeba chvíle ztišení, rozjímání, děkování. Je to chvíle sebeukáznění a výzva pro následování prvního Vůdce, prvního Stopaře, který je Světlo a Cesta. "Následuj mne, a učiním z tebe skauta. Táborníka, jako byli chlapci z Galileje, kteří se jmenovali Jakub, Jan, Petr, Ondřej a Filip a ostatní, již byli první (moji) družinou." (...Ježíš)

Prosme za dobré, čestné a obětavé vůdce. Však i oni umí uznat práci toho nejposlednějšího a každou snahu. Děkujeme za ty, které máme. Pán Bůh zaplá! **Vaše Mary Nad'a Průšová**

Oceloti v plném lesku na táborové "kačeně". foto av

Jeden z táborových internetových vzkazů: Variace na družinové pokřiky

V plném lesku, vpřed a vzad, stojí spolu Mat a Pat. ☞ Prázdná jsou teď doupata, veselá jsou děvčata. ☞ Nepronikne šípů hrot, jeden čehý, druhý hot. ☞ Když zlo na ně doráží, schovají se v garáži - ve stodole hbitě čile na "kačenu" v plné síle. (Dost vody, toť jejich píle.) ☞ Lana, klády, lopaty, smích se lepí na paty: "Ostré pily, zoubky máme, práci cizím nenecháme." ☞ Tak ať žije Mat a Pat, sbohem, nazdar, čelem vzad.

S pozdravem "Ať vám nepadnou Vaše chýše a Vaše windows!" Baretka

Vzpomínka na Kolín

To máte tak, každá vzpomínka je okamžikem, který se nám vryje do paměti buď sám anebo s naší pomocí. A to třeba jen sedíte, a tak koukáte, a nejednou „bác“ a je to...

A já vám takhle zrovinka seděla pátečního večera (19. srpna) v "kolínském" kostele sv. Anežky Římské (zde bylo místo Českého národního centra) a opírala se o zповědnici. Právě probíhala křížová cesta, trochu jinak než je zvykem, se zpěvem a tancem. Snažila jsem se s ostatními o usebrání a ztišení. Jenže najednou, kde se vzal - tu se vzal, objevil se tam monsignor Renáto Boccarda (který pomáhá připravovat papeži zahraniční cesty a deset let byl v Papežské radě pro laiky zodpovědný právě za Světové dny mládeže) a do ticha povídá: "Přijel

jsem od Svatého otce. Mám vám všem vyřídit, že vám posílá své zvláštní požehnání.” A začal si s námi “fajně” povídat. Nakonec ještě prohlásil: “Jestli souhlasíte, vyřídím Svatému otci, že s vámi mladými z České republiky může počítat.“ A jelikož následoval radostný hukot a aplaus, dodal: “Tedy vyřídím, že souhlasíte.“ ...No vemte si, prožít tak radostně křížovou cestu se nestává hned tak často! Když jsem pak odcházela z kostela, připadala jsem si jak ve snu.

Ted', když se v myšlenkách vracím do Kolína nad Rýnem, vybavují se mi další originální momentky z tohoto setkání mládeže. Ještě se s vámi asi o jednu podělím. Chtěly jsme se podívat do věže kolínského Dómu. (Jako poutníci jsme měli vstup zdarma.) Bylo nás asi šest děvčat, přesně už to nevím, měly jsme s sebou velikou českou vlajku. Držely jsme se za ruce a jako had se prodíraly davem mladých, který zaplnil celé náměstíčko před Dómem. Bylo tam jak v Babylóně, jen s tím rozdílem, že zde nepanoval zmatek, ale zpěv a přátelská nálada. Potkávaly jsme vlajky různých národů i znaky měst. A nejlepší bylo, že když jsme zahlédly jinou českou nebo i slovenskou vlajku, spustily jsme my i oni pokřik jako pozdrav: “Kdo neskáče, není Čech! Hop, hop, hop.“ To se říkalo třikrát a opravdu se u toho skákalo. Bylo to super a vzbuzovalo to úsměv u ostatních lidí. Byla jsem v tu chvíli hrdá na svoji národnost. Ke konci setkání už velká část poutníků věděla, kdo jsou mladí z České republiky...

Zážitků mám opravdu požehnaně. A kdybych vám měla říci, který z nich byl největší, odpověděla bych: “Skutečná RADOST!“ Radost se nedá popsat, jen tak hodit na papír, ta se musí prožít. Proto děkuji Bohu za tento dar. **Lenka Čaplová**

Dómplatz a skvělá nálada. foto M. Stolcz

XX. světové setkání mládeže - dny, lidé a program v Bamberku

(pokračování z minulého čísla)

Sobota 13. 8. - den s nadpisem: Diecézní den: „Bamberg - here we are! Na dnes je naplánováno setkání všech skupin hostů a věřících bamberské diecéze. Ráno začíná obvykle nutnou hygienou a obvykle neobvykle plně prostřeným stolem. Scházíme se s Mirkem, Petrou, Kateřinou a paní domu před osmou hodinou. Spojíme ruce a paní domácí pronese krátkou modlitbu. Kdo chce, bere si müsli s ovocem a mlékem, čaj, kávu, limonádu, několik druhů pečiva, rozpékaný toustový chléb... Pojedli jsme a vycházíme na autobus. Od devíti hodin se koná mše svatá v kostele sv. Josefa/Hain. Na mapě vidíme, že se nachází v části města, kde jsme ještě nebyli, ale neztratíme se: naše hostitelka jede snámi.

Blížíme se k chrámu, není gotický, ani barokní, řekl bych tak 20 let starý (mladý). Sedlová střecha ukrývá obdélníkový prostor. Kněžiště - rozsáhlé pódium s obětním stolem, ambónem se svatými texty a řadou stolic pro kněze a ministranty je situováno k delší straně půdorysu, takže lavice a prostor chrámu jdou více do šířky než do délky (jak jsme uvyklí u většiny českých chrámových staveb). Jeden vidí napravo i nalevo více bratří a sester u jednoho stolu, ať Čechů, Němců, Poláků... Kolik různých cest se tu schází? Kolik povah? Kolik strachů a nadějí? V duchu říkám: „Díky za každého jednoho“. Po mši svaté ohlášky oznamují následný program, který se pro českou skupinu bude odvíjet zde u sv. Josefa. Tedy krátká přestávka a přicházejí přátelé z Arcidiecézního centra mládeže Nazaret, kteří nám formou recesistických příběhů čtveřice mladých věřících Sáši, Váši, Dáši a Máši přibližují život okolo centra. Po divadelním výstupu přicházejí

dva naši novokněží se svědectvím o svém povolání a cestě ke kněžství. Jsme pobízeni k dotazům. Často se opakuje otázka: „Jak jsi to poznal?“ nebo „Kdy jsi se najisto rozhodl?“ Není na to jednoduchá odpověď. Oba muži se vracejí k určitým životním etapám, k důležitým lidem a několika světlým chvílím, jež je směřovaly. A na závěr uplované novokněžské požehnání.

Hloučky se trousí na oběd. Přidávám se k velké skupině, ve které jsou i oba kněží. Cesta je něco kolem kilometru a kus, oběd je přichystán ve dvou mírně vzdálených centrech. Ke stolu usedáme ve čtveřici, ve které je také jeden z „novopaterů“, Daniel - mladý Francouz studující v Praze a Otec ze Řevnic. U jídla hovoříme a přicházíme na to, že se s otcem známe: před odjezdem jsem sháněl informace a také volal na faru do Řevnic. „No, tos' byl ty? To jsme mluvili spolu!“ Jak nečekané setkání.

Oběd je tedy za námi a můžeme se pomalu přesouvat na Dómplatz, kde začíná slavnostní koncert. Jen najít tu správnou cestu! Několik nás vytáhlo ze servisních balíčků mapy a usilovně je zkoumáme a jdeme. Na autobusovém nádraží potkáváme další skupinu z „našeho“ autobusu, spojujeme se, a ještě kousek a už se nám otevírají známe pohledy - centrum s chrámem sv. Martina a dlážděný Dómplatz s arcibiskupským palácem zleva sevřeným ohromnou stavbou bamberské románsko-gotické katedrály, která čtyřmi vysokými věžemi připomíná sféry nadzemské.

Je tu již spousta lidí, informační stánky, prodejci balónků většinou obsypaní lidičkami. Z pódia zní hudba, jsou slyšet pozdravy v různých řečech. Tu se hýbe dvacet oranžových čepic. Tu za sebou jdou samé žluté šátky... Sestry v černobílém, sestry v šedivém. Otec biskup v černém společenském obleku. Vlajky se komíhají: černo-žluto-červené, bílo-červené, zeleno-žluto-červené, modro-bílo-červené. Šachovnicový bílo-černý prapor (snad) bamberské diecéze a velký bílo-modrý prapor skrásným složeným symbolem XX. Světového dne mládeže.

Je teplo, slunko svítí. Mnoho poutníků sedí okolo náměstí, schody paláce jsou obsypané - mají výhodnou polohu proti pódiumu. Zatím znějí písně ve svěžím rytmu s barvitými vokály. Koncert moderuje vlasatý chlapík v černém. Oficiální zahájení přicházejí uvést dva studenti bohosloví. Jsou oblečení v oranžových košilích a kraťasech. Rekapitulují, co nás čeká a uvádějí bamberské biskupy, kteří nás zdraví a sjednocují se v požehnání pro poutníky. Dále běží koncert plný jásotu, křiku a tance, jaký můžeme zažít na oblíbených letních open-air festivalech. Snad navíc tu vlaje pestrost národních praporů, tu proběhne lidský had nebo polský vynález: lidé se drží v kruhu, pomalu jdou od sebe, kruh se roztahuje. Když už je cítit rozpínání a tah v rukou, všichni se s hlaholením rozeběhnou ke středu. Smačknu se člověk na člověka. A zase rozevírání. A nadšený děj se opakuje...

Po svačině následuje pestrý program v různých centrech. Opravdu je z čeho vybírat: na 20 nabídek hudebních vystoupení, prezentace křesťanských společností a řádů, výstavy, duchovní programy, diskuse. Nakonec se rozhodují společně se dvěma mladými, Janem a Helenou, navštívit program adorace s komunitou Taizé. Barokní kostel je osvětlen svícemi. Lavice uprostřed jsou hustě zaplněné. Někdo klečí, někdo sedí. Usedáme při straně na kamenné dlaždice. Bratr v šedohnědém hábitu nám podává zpěvníky s písněmi a usedá před nás na kamennou podlahu chrámu. Lidé se pohybují pomalu, ohleduplně. Zpěvy jsou nenásilné, táhlé, slova se opakují, každý se může připojit. Po několika písních je čteno slovo z Písma. Ticho. Zpěv.

Ani nyní denní nabídka nekončí. Až do jedenácti večer pokračuje koncert na Dómském náměstí. Pomalu se stmívá, dlážděný prostor se zaplňuje. Opět zní svižná melodická hudba.

Atmosféra kolínského setkání. foto M. Stolcz

Reflektory svítí na všechny strany. Technika přenáší dění na pódiu na velkou, vysoko zavěšenou obrazovku, takže vše dobře vidí i vzdálenější řady diváků. Hudebníky nenecháme jen tak odejít. Skanduje se o přídavek. Na závěr zní hymnická píseň se slovy: Here we are, together in peace, here we are together with differends, here we are to prays the Lord of united faith. (Tu jsme, jsme spolu v míru, jsme spolu přes odlišnosti, jsme zde, abychom se modlili k Pánu pro sjednocenou víru!) Jako děti se držíme za ruce nad hlavami a v lehkém rytmu písně se pohupujeme, ze strany na stranu. „Pane, je dobře, že tu jsme.“ Vrcholem večera je vizuální show. Reflektory osvěcují výšku věží a dávají vyniknout prastaré architektuře a její hluboké symbolice.

Shromáždění se poklidně rozchází. Je pozdě. „Hele, autobus ještě jede, pojďme, stihneme ho!“ Podařilo se. Udýchaní na poslední chvíli naskakujeme do linky k našim na Wurzbürgerstrase. Díky, Pane, žehnej svému lidu, díky, byl to velmi neobyčejný den. Dar zabalený starostlivou trpící Svatou Matkou. Pán Bůh zaplať! Už se těším na další. Dá Pán, rád Vám o něm povím. Nyní v míru zůstávejte a věřte.

Miroslav P. Stolcz

Můžete pomoci s výkopovými pracemi?

Pokud můžete, pomozte nyní především s výkopovými pracemi v katolické mateřské školce! Nové informace o stavu prací naleznete v rubrice KMŠ. **Protože pro nutné stavební úpravy je třeba ušetřit každou korunu, žádáme o pomoc tatínky i všechny muže z farnosti. Budeme vděčni za každou podanou ruku!**

Na provádění prací se hlase, prosíme, u odborného duchovního asistenta Pavla Kodrase, který byl dočasně pověřen koordinací prací a brigádníků. Též můžete zaslat SMS ve tvaru “PRACE+(své jméno a kontakt)+(specifikace, o co máte zájem)” na tel: 603 927 218. (Nevolejte, telefon není stále zapnutý!) **Na všechny zprávy odpovíme.**

-red-

ANKETA:

Všechny svědomité “odpovídače” dnes za odměnu potěšíme další otázkou, jež nám či spíše kněžím pomůže alespoň orientačně zmapovat duchovní život ve farnosti:

Najdete si čas na čtení v Bibli?

Své odpovědi buď zašlete na tel: **603 927 218** ve formě SMS zprávy ve tvaru: **BIBLE farnost - ANO nebo NE**, a když **ano**, tak **A** - denně, **B** - ob den, **C** - jednou týdně, **D** - dvakrát týdně, **E** - příležitostně, **F** - velmi zřídka. (Příklad: **BIBLE LODENICE - ANO - D**)

Odpovídat můžete i na webových stránkách farnosti, kde je vytvořena tato anketa, nebo **napsat odpověď na papírek a vhodit v kostele do schránky BKZ “Dotazy a články”**.

Minule jsme se vás ptali, zda byste měli zájem o větší nabídku náboženských knih v Berouně, v tabulce nabízíme výsledek ankety.

Farnost	Ano	Ne	Farnost	Ano	Ne
<i>Beroun</i>			<i>Hýskov</i>		
<i>Loděnice</i>	3		<i>Chýňava</i>		
<i>Vráž</i>		1	<i>Nižbor</i>		
<i>Svatý Ján</i>	2	1	<i>Strádonice</i>		
<i>Tetín</i>	3	1	<i>Králův Dvůr</i>		
<i>Hlasovalo celkem = 11</i>			<i>Ostatní kostely</i>		

Napadají vás zajímavé otázky do ankety? Dejte nám vědět a my je rádi zveřejníme.

-red-

HLEDÁME:

- **Nástěnkář pro Beroun?** Našel by se někdo, kdo by se rád staral o nástěnky a vývěsky v kostele sv. Jakuba a především v kapli Povýšení sv. Kříže v Berouně? Materiály pro tvoření nástěnky jsou k dispozici. *-red-*
- **Redaktor:** Děkujeme všem, kteří se nově zapojili do pomoci s přípravou Farního zpravodaje. Pokud jste ještě váhali, nepřihlásili se ke psaní článků pro náš Zpravodaj, ale láká vás redaktorská činnost, můžete nám ještě dát vědět. *-red-*

NABÍDKA: Daruji malou krásnou čtyřletou fenku (Tibetský Španěl - vzácná rasa, účastnila se i výstav) **do dobrých rukou!** Mazlivá, zvyklá na děti. **Tel. 776 235 198.**

ÚŘEDNOSTI: BOHOSLUŽBY NA BEROUNSKU: listopad - květen

	PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA	NEDĚLE
Beroun •	17.30	17.30	17.30	17.30	17.30	8.30	9 30 17 30
Loděnice				17.30			9 30
Tetín			19.30	19.30			11 00
Hýskov							8 00
Chýňava							11 00
Podkozí ••						---	
Vráž						16 00	
Sv. Jan	20.00	20.00	7.40				8 00
Nížbor							15 00
Strádonice ••							-----

Poznámka:

- nedělní mše jsou v kostele Sv. Jakuba, mše v týdnu jsou v kapli Povýšení sv. Kříže (*na far. dvoře*)
- v zimním období mše nejsou

Aktuální rozpis bohoslužeb najdete vždy na webových stránkách farnosti.

KLÍČE OD TOALET

Na žádost farníků upozorňujeme, že v případě nutnosti je možné během bohoslužeb využít WC v přízemí klubovny (kaplanky) v areálu farního dvora. Pokud zde není odemčeno, je možno požádat kostelníka pana Miloše Palkosku o odemknutí hlavních dveří klubovny. *-red-*

OTÁZKY Z DUCHNY:**Zajímalo by mne, proč se slaví výročí Posvěcení kostela v neděli 30. října?**

Výročí Posvěcení chrámu se slaví tam, kde je známo přesné datum posvěcení chrámu, "die cadente" (v den data) či v následující neděli. Protože však u mnohých kostelů neznáme přesná data jejich posvěcení, slaví se výročí jejich posvěcení "jednotně" poslední říjnovou neděli. To je v letošním roce v neděli 30. října.

Tzv. "Havelská posvěcení" (16. října), která se v některých farnostech drží, jsou pozůstatkem doby císaře Josefa II., který ve snaze redukovat církevní svátky stanovil termíny, ve kterých bylo možné církevní svátky slavit.

Často si také lidé pletou slavnost Posvěcení chrámu s poutí. Jak již v minulém zpravodaji bylo vysvětleno, pout' je slavnost patrona kostela a slaví se v den jeho svátku či následující neděli. *-jp-*

AKTUÁLNÍ KONTAKTY:

DUCHOVNÍ SPRÁVA

P. Josef Pecinovský

tel: 724 227 853

e-mail: pecinovsky@knez.cz

P. Michal Němeček

tel: 605 299 314

e-mail: mnemecek@centrum.cz

P. Cyril Kubánek

tel: 605 981 000

Seydlovo nám. 24, Beroun 266 01

tel/fax: 311 621 964

e-mail: farnost.beroun@seznam.cz

http: www.beroun.farnost.cz

VIKARIÁTNÍ TECHNIK

Pavel Kodras

tel: 602 465 797

e-mail: kodry@centrum.cz

FARNÍ CHARITA - viz rubrika FCH

JUDr. Jana Cívínová

tel: 311 622 422

mobil: 721 120 926

e-mail: fch.beroun@seznam.cz

KATOLICKÁ MATEŘSKÁ ŠKOLA

PhDr. Jana Stielová

tel./záznam: 311 623 147

e-mail: kmsberoun@seznam.cz

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10,30 - 11,15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Výročí narození oslaví v listopadu paní **Jana Bešćecová** a paní **Anna Goldmannová**. K pořehnaným osmdesátinám ze srdce gratulujeme paní **Pavlınce Veselé** a téř paní **Blance Horákové** (skautským jménem Sova). *Všem berounským dámám vyprořujeme předeřším Boří pořehnaní, neboť ono podmiňuje vše ostatní.*

KŘTINY: V říjnu přijali v našich farnostech svátost křtu **Jakub Staniek** z Berouna, **Olga Maria Ursula Folkman** z Hýskova a **Valentina Maria Duras** z Tetína.

NAROZENÍ: "Do uzávěrky", přesně 20. října, se stihl narodit **Tomášek Beneř** ze Zdic. *Celé rodině Beneřově i Chadimově s radostí blahopřejeme.*

POHŘBY: V říjnu jsme v modlitbách Bořímu milosrdenství svěřili pan **Marii Rysovou** ze Svinař.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Źelezná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Niřbor a filiální kostely na Vráři, Hýskově, Strádonicích a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Ivana Vařků, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Průřová. Sazba: Alois Vařků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději **do 20. dne měsíce** na faře či do schránky "Dotazy a příspěvky" v kostele.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: **red.tym@seznam.cz**